

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1996 ΑΡ. ΦΥΛ. 269 ΔΡΧ. 150

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Για άλλη μια φορά ο λαός και η χώρα βρίσκονται σε κατάσταση ομηρίας, στα χέρια του σοσιαλφασισμού.

Τα λεγόμενα μπλόκα των αγροτών έχουν κυριολεκτικά κόψει κάθε δυνατότητα επικοινωνίας και απειλούν με παράλυση την οικονομική και κοινωνική ζωή.

Μα, πάνω απ' όλα, μέσα από έναν ωμό εκβιασμό σπρώχνουν τη χώρα στη βαρβαρότητα του ρωσόδουλου αντιευρωπαϊσμού.

Ο σοσιαλφασισμός με πρωτοπορία του το κόμμα του Περισσού, στηριγμένος στην πλούσια και μεσαία αγροτιά προσπαθεί να δώσει τα πιο αποφασιστικά χτυπήματα για να εμποδίσει την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Τίποτα δεν είναι δίκαιο στα λεγόμενα από το Ριζοσπάστη “μπλόκα της οργής”.

Δεν είναι ένας αγώνας που υπερσπάζεται τις πλατιές λαϊκές μάζες από την πείνα και την εξα-

θλίωση. Γιατί στα αιτήματά του δε βρίσκεται μια συνολική γραμμή που να δίνει τη δυνατότητα της διεκδίκησης όλου του εργαζόμενου λαού, αλλά τα στενά αιτήματα των πιο αντιδραστικών τμημάτων και τάξεων της υπαίθρου, της μεσαίας και πλούσιας αγροτιάς: 1 τρις κοστίζει η ικανοποίηση των αιτημάτων, λέει ο Τζουμάκας.

150 δις, απαντάει ο Ριζοσπάστης. Όσο για τη μείωση της τιμής του πετρελαίου κατά 50%, να γίνει μέσα από τη φορολόγηση του τράνζιτ πετρελαίου που παίρνουν οι εφοπλιστές και για τη μείωση του ρεύματος να... αυξηθεί το ρεύμα της ΠΕΣΙΝΕ! Αυτή λοιπόν η “ταξική” πολιτική του σοσιαλφασισμού δίνει ένα μικτό εισόδημα για τα 100 στρέμματα στο βαμβάκι πάνω από 10 εκατομμύρια το χρόνο.

Αν υπολογίσει κανείς την τρομακτική εκμετάλλευση των αλβανών εργατών γης, τότε μπορούμε

να μιλήσουμε για ένα καθαρό εισόδημα τρεις φορές περίπου πάνω από το εισόδημα του βιομηχανικού εργάτη, στο μεσαίο αγρότη των 100 στρεμμάτων.

Ανο σοσιαλφασισμός λοιπόν ήθελε την υπεράσπιση των εργαζομένων μαζών, θα έπρεπε να είχε βάλει πάνω απ' όλα τον τριπλασιασμό του μεροκάματου του ανειδίκευτου εργάτη της βιομηχανίας, και σε αναλογία τις αντίστοιχες αυξήσεις όλων των τμημάτων του εργαζόμενου λαού. Μιλάμε δηλαδή για ένα τεράστιο συνολικό ποσό, του οποίου μόνο και μόνο ο ισχυρισμός θα έδειχνε το μέγεθος της σοσιαλφασιστικής δημαγωγίας.

Γι' αυτό ο “αγώνας” όχι μόνο δεν μπορεί να ανοίξει το δρόμο για δίκαιες ευρύτερες εργατικές διεκδικήσεις, αλλά, αντίθετα, φέρνει τη μεγαλύτερη διάσπαση μέσα στις εργαζόμενες μάζες.

Ταυτόχρονα ο σοσιαλφασισμός, έχοντας εξασφαλίσει τη συμμαχία με το γενικότερο αντιευρωπαϊσμό όλων των κομμάτων της αστικής τάξης, και ειδικότερα της εβερτικής Ν.Δ., χρησιμοποιεί τα μπλόκα για το χτύπημα των φιλοευρωπαϊκών τμημάτων προβοκάροντας κάθε δυνατότητα σύγκλισης με την Ευρώπη. Μπροστά σ' αυτή την επίθεση οι ευρωπαϊκές δυνάμεις της αστικής τάξης είναι αδύναμες να αντιδράσουν και παραδίνουν τη χώρα και το λαό έρμαιο στα χέρια του σοσιαλφασισμού.

Μόνο το δημοκρατικό λαϊκό κίνημα είναι σε θέση να απαντήσει σ' αυτή την επίθεση.

Να ξεσκεπάσει πλατιά μέσα στο λαό τους τραμπουκισμούς και τους εκβιασμούς του σοσιαλφασισμού και να απαιτήσει την άμεση απελευθέρωση του οδικού δικτύου της χώρας.

**ΜΗΝΥΣΗ ΚΑΤΑ
ΤΟΥ “ΕΛ. ΤΥΠΟΥ”
ΚΑΙ ΤΟΥ
“ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΥ”
για τις συκοφαντίες τους
ενάντια στην ΟΑΚΚΕ και το
Ουράνιο Τόξο**

Στις 28 του Νοέμβρη υποβάλαμε μήνυση κατά των εφημερίδων *Ελεύθερος Τύπος* και *Αδέσμευτος Τύπος* για συκοφαντική δυσφήμιση για τα δημοσιεύματά τους στις 28 και 29 Αυγούστου του '96 ενάντια στον κοινό εκλογικό συνδυασμό ΟΑΚΚΕ - Ουράνιο Τόξο και τα δύο κόμματα που τον αποτελούσαν. Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι οι παραπάνω εφημερίδες εξαπόλυσαν μια επίθεση λάσπης εμφανίζοντας το Ουράνιο Τόξο και την ΟΑΚΚΕ σαν πράχτορες της Δημ. της Μακεδονίας, αλλά και της Αγκυρας. Απαντώντας σ' αυτή την επίθεση είχαμε στείλει στις δύο εφημερίδες κείμενά μας που αυτές αρνήθηκαν να δημοσιεύσουν. Έτσι, πριν εκπνεύσει η διορία της παραγραφής υποβάλαμε τις μηνύσεις.

Παρακάτω δημοσιεύουμε ολόκληρο το κείμενο της μήνυσης ενάντια στον *Ελεύθερο Τύπο*. Προηγούμενα όμως χρειάζεται να κάναμε δύο διευκρινίσεις.

Πρώτο: Οι δύο μηνύσεις υποβλήθηκαν τυπικά μόνο από το σ. Ζαφειρόπουλο. Οι συναγωνιστές του Ουράνιου Τόξου μας είχαν δώσει προηγούμενα τη δικιά τους συμμετοχή στη μήνυση με μηνύοντα τον Π. Βοσκόπουλο. Όμως αντιμετώπισαμε τεχνικά - νομικά προβλήματα τυπικής εξουσιοδότησης και αντιπροσώπευσης την ώρα που εξαντλούνταν η διορία της υποβολής της μήνυσης - και εδώ έχει ευθύνη η ΟΑΚΚΕ-, οπότε δηλώσαμε σα μηνυτή μόνο τον εκπρόσωπο της ΟΑΚΚΕ.

Όμως αυτό έχει μια ολότελα τυπική σημασία. Από πολιτική άποψη η μήνυση και η δίκη είναι της ΟΑΚΚΕ και του Ουράνιου Τόξου, πράγμα άλλωστε που αποτυπώνεται με σαφήνεια και στο κείμενο της μήνυσης που δημοσιεύουμε παρακάτω, όπου η αναφορά είναι στον κοινό συνδυασμό, αλλά θα φανεί πιο καθαρά στον ολοκλη-

συνέχεια στη σελ. 2

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ Δυναμώστε την ΟΑΚΚΕ Το κόμμα της δημοκρατίας και της ειρήνης

Η ΟΑΚΚΕ τη χρονιά που φεύγει έδωσε μια σειρά από δυσκολίες και άνισες μάχες με αποκορύφωμα τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτέμβρη.

Μέσα απ' αυτές τις μάχες η οργάνωση ανέβασε την πολιτική και οργανωτική της απήχηση, δημιουργώντας νέα καθήκοντα και νέες υποχρεώσεις για το κίνημα και τον εαυτό της.

Βασικό ζήτημα για τη συνέχιση της επαναστατικής της πορείας και τη νέα χρονιά είναι η εξασφάλιση των οικονομικών της.

Η ΟΑΚΚΕ είναι μια οργάνωση της εργατικής τάξης, παλεύει για το λαό και στηρίζεται οικονομικά στο λαό.

Μοναδικό μας έσοδο είναι οι

εισφορές των μελών, οπαδών και των φίλων μας.

Η χρονιά που έφυγε ήταν ιδιαίτερα αιματηρή στον οικονομικό τομέα. Βασικό ρόλο σ' αυτό έπαιξε η μάχη των βουλευτικών εκλογών και τα τεράστια έξοδα που αυτή απαιτούσε.

Έτσι η Οργάνωση, για να μπορέσει να καλύψει το οικονομικό της έλλειμμα στο τέλος του χρόνου, αποφάσισε να ξεκινήσει μια νέα οικονομική εξόρμηση με στόχο να συγκεντρώσει το ποσό του 1.000.000 δρχ.

Η ΟΑΚΚΕ απευθύνεται στους φίλους, στους οπαδούς της και στον κάθε δημοκράτη που αναγνωρίζει την πάλη της να βοηθήσει οικονομικά την Οργάνωση για την πραγματοποίηση του πλάνου.

Φίλοι αναγνώστες της *Νέας Ανατολής*.

Ενισχύστε οικονομικά την Οργάνωση. Παρά τη φτώχεια που έχουν ρίξει στον εργαζόμενο λαό, δώστε τη συνδρομή σας στην Οργάνωση, για να συνεχίσουμε με ακόμη μεγαλύτερη δύναμη τη δράση μας το 1997!

Στείλτε την οικονομική σας ενίσχυση στη Διεύθυνση:
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
TK 104 32
ΑΘΗΝΑ

ή καταθέστε στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας 160/762367-40

Η Κεντρική Οικονομική Επιτροπή

ΜΗΝΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ "ΕΛ. ΤΥΠΟΥ" ΚΑΙ ΤΟΥ "ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΥ"

συνέχεια από τη σελ. 1

ρωμένο κατάλογο των μαρτύρων, στο περιεχόμενο των καταθέσεων και στην πολιτική προετοιμασία της δίκης.

Δεύτερο: Ανάμεσα στις κατηγορίες κατά των συκοφαντών υπάρχει και εκείνη της διέγερσης των πολιτών σε βιαιοπραγίες και αμοιβαία διχόνοια. Πρόκειται για το άρθρο 192 του ποινικού κώδικα με το οποίο έχει καταδικαστεί η ΟΑΚΚΕ για το Μακεδονικό. Η ΟΑΚΚΕ έχει καταγγείλει το χαρακτήρα αυτού του νόμου και έχει ζητήσει την κατάργησή του και αυτό συνεχίζει να κάνει. Όμως όσο ο σοβινοφασισμός συνεχίζει να τον χρησιμοποιεί πρέπει να τον χρησιμοποιεί και ενάντια στους εμπνευστές και τους χρήστες του. Με τη μήνυσή μας θέλουμε ανάμεσα στα άλλα να δείξουμε ότι ο μόνος τρόπος με τον οποίο ο 192 μπορεί να έχει νόημα είναι ακριβώς όταν χρησιμοποιείται ενάντια στους υπερασπιστές και εμπνευστές του. Αυτοί και μόνο αυτοί είναι που "διεγείρουν τους πολίτες σε βιαιοπραγίες και αμοιβαία διχόνοια".

Ο βασικός στόχος αυτής της μήνυσης είναι η πολιτική υπεράσπιση της ΟΑΚΚΕ και του Ουράνιου Τόξου και η καταγγελία των συκοφαντών. Γι' αυτό χρειάζεται η αποκάλυψη όχι μόνο του φασιστικού τους χαρακτήρα, αλλά και του εχθρικού προς τα συμφέροντα της χώρας και του λαού πολιτικού ρόλου του σοβινισμού.

Το κείμενο της μήνυσης έχει ως εξής:

ΠΡΟΣ τον κ. Εισαγγελέα
Πλημμελειοδικών Αθηνών
ΜΗΝΥΣΗ - ΕΓΚΛΗΣΗ

Ηλία Ζαφειρόπουλου, ως γενικού γραμματέα και νομίμου εκπροσώπου του πολιτικού κόμματος με την επωνυμία "Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ" (ΟΑΚΚΕ), κατοίκου Αθηνών, οδός Χαλκοκονδύλη 35

ΚΑΤΑ

1) Χρήστου Πασαλάρη, εκδότη της ημερήσιας Αθηναϊκής εφημερίδας *Ελεύθερος Τύπος*, οδός Ήρωος, Άνω Καλαμάκι.

2) Ιωάννη Ταμπάκη, διευθυντή έκδοσης της ίδιας εφημερίδας, οδός Ήρωος Μάτση, Άνω Καλαμάκι.

3) Γ. Χαρδαλιά, δημοσιογράφου της ίδιας εφημερίδας, οδός Ήρωος, Άνω Καλαμάκι, και κατά παντός άλλου υπευθύνου συμμετόχου και ηθικού αυτουργού των καταμνησμένων πράξεων.

Η πολιτική οργάνωση ΟΑΚΚΕ, την οποία εκπροσωπώ, στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές της

22/9/1996 έλαβε μέρος με συνδυασμούς σε όλη την επικράτεια, τους οποίους κατήρτισε σε συνεργασία με το πολιτικό κόμμα Ουράνιο Τόξο. Σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού αυτού σχήματος στις εκλογές, η εφημερίδα *Ελεύθερος Τύπος* δημοσίευσε στις 28/8/96 ένα άρθρο υπογραφόμενο από τον τρίτο μνησόμενο Γ. Χαρδαλιά υπό τον τίτλο: "Εμπρηστική κοινή διακήρυξη Ουράνιου Τόξου και ΟΑΚΚΕ. Σκόπια - Αγκυρα μαζί στις εκλογές".

Πέραν του παραπάνω τίτλου, το εν λόγω δημοσίευμα περιέχει σε διάφορα σημεία τις ακόλουθες συκοφαντικές, δυσφημιστικές και εξυβριστικές φράσεις:

1) «Στα νέα εκσυγχρονιστικά ήθη της εκλογικής αναμέτρησης εντάσσεται προφανώς και η κάθοδος σε πανελλαδική κλίμακα κόμματος που αποσκοπεί να συσπειρώσει **ψευτομακεδόνες αυτονομιστές, αυτοαποκαλούμενους Τούρκους της Θράκης, πράκτορες ξένων υπηρεσιών και πάσης φύσεως εξτρεμιστικά στοιχεία μειωμένης εθνικής συνείδησης!**

2) *Η σύμπραξη του φιλοσκοπιανού σχηματισμού Ουράνιο Τόξο με τη γνωστή για τις αντεθνικές της θέσεις οργάνωση ΟΑΚΚΕ που επισημοποιήθηκε με κοινή διακήρυξη των δύο φορέων, πιστοποιεί την ύπαρξη καλά οργανωμένου σχεδίου Αγκυρας και Σκοπίων με στόχο να καταγραφεί εκλογική δύναμη "μειονοτήτων" εντός της ελληνικής επικράτειας.*

3) *Είναι πράγματι απορίας άξιο αν με διακηρυγμένες αυτού του είδους τις προδοτικές θέσεις ο εκλογικός συνδυασμός Ουράνιου Τόξου και ΟΑΚΚΕ θα αρθεί να συμμετάσχει στην αναμέτρηση της 22ας Σεπτεμβρίου, έστω και αν δεν έχει καμία ελπίδα να αντιπροσωπευτεί στην ελληνική Βουλή».*

Οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας και υποδεικνύουν τα υβριστικά και συκοφαντικά μέρη του δημοσιεύματος.

Τα παραπάνω δημοσιεύματα είναι ολωσδιόλου ψευδή κατά τα περιστατικά που αναφέρουν και μάλιστα εν γνώσει των κατηγορουμένων για την ανακρίβειά τους, δεδομένου ότι ουδέποτε η οργάνωσή μας είχε ή έχει ή ήθελε να έχει οποιαδήποτε σχέση με πράκτορες ξένων υπηρεσιών, κυβερνήσεις άλλων χωρών και εξτρεμιστικά στοιχεία μειωμένης πατριωτικής συνείδησης, ούτε συμμετείχε σε οποιοδήποτε "σχέδιο της Αγκυρας ή των Σκοπίων". Επίσης είναι εξυβριστικά κατά το μέρος που εμπεριέχουν χαρακτηρισμούς και αξιολογικές κρίσεις, κείνται δε προδήλως εκτός των

ορίων της θεμιτής δημοσιογραφικής και της εν γένει δημόσιας κριτικής. Έχουν γραφεί με πρόθεση τη συκοφάντηση και δημιουργία αρνητικών εντυπώσεων σε βάρος του συνδυασμού μας εν όψει των τότε βουλευτικών εκλογών και με το σκοπό να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του εκλογικού σώματος και να προκαλέσουν την αποστροφή του για τις πολιτικές μας απόψεις και το πρόγραμμά μας, απομονώνοντάς μας όχι μόνο πολιτικά, αλλά και ηθικά με τη ρετσινιά των προδοτών και των παραχτόρων.

Επειδή με τις παραπάνω πράξεις τους οι μνησόμενοι προσέβαλαν επανειλημμένα την τιμή και την υπόληψή μας, καθώς και την τιμή και την υπόληψη του συνεργαζόμενου με μας σε κοινό συνδυασμό Ουράνιου Τόξου με το παραπάνω δημοσίευμα, ενώ διέδωσαν ευρύτατα ως δήθεν αληθές γεγονός το ψευδές ότι συμμετείχαμε σε οργανωμένο σχέδιο Αγκυρας και Σκοπίων και ότι αποσκοπούμε στη συσπείρωση πρακτόρων ξένων υπηρεσιών και στοιχείων μειωμένης πατριωτικής συνείδησης.

Επειδή με τα ίδια δημοσιεύματα ταυτόχρονα προσπάθησαν να στρέψουν το αναγνωστικό τους κοινό σε εχθρότητα και εκδηλώσεις βίας εναντίον μας υποβάλλοντάς του την άποψη ότι είμαστε προδότες και είναι βέβαιο ότι αποτέλεσμα του δημοσιεύματος αυτού είναι η καταστροφή επί τρεις φορές στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου του εκλογικού μας περιπτέρου στην πλατεία Κάνιγγος.

Επειδή συνεπώς, όπως απορρέει από τα παραπάνω, οι μνησόμενοι έχουν διαπράξει σε βάρος μας τα αδικήματα της απρόκλητης εξυβρίσης με λόγια, της συκοφαντικής δυσφήμισης δια του Τύπου και της διέγερσης των πολιτών σε βιαιοπραγίες και αμοιβαία διχόνοια με αποτέλεσμα τη διατάραξη της κοινής ειρήνης, αδικήματα τα οποία περιγράφονται και τιμωρούνται από τον ποινικό κώδικα άρθρα 361, 363 και 192 σε συνδυασμό με τις ειδικές περί τύπου διατάξεις,

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και επιφυλασόμενοι παντός νομίμου δικαιώματός μας

Ζητάμε την ποινική δίωξη και τιμωρία των μνησόμενων.

Προσάγουμε το από 28.8.96 φύλλο της εφημερίδας *Ελεύθερος Τύπος*, όπου περιέχεται το επίδικο δημοσίευμα (σελ. 16).

(Ακολουθούν τα ονόματα τριών μαρτύρων και του πληρεξούσιου δικηγόρου.)

Η μήνυσή μας ενάντια στον *Αδέσμευτο Τύπο* είναι διατυπωμένη με τον ίδιο τρόπο, με λίγες διαφορές από την προηγούμενη.

Γίνεται κατά του Ρίζου και του Μασσαβέτα και επικεντρώνεται σε δύο ζητήματα: Στη συκοφαντία ότι ο εκλογικός συνδυασμός αποτελούσε "πέμπτη φάλαγγα στη Μακεδονία φιλοσκοπιανών παραγόντων" και στην "είδηση" ότι το Ουράνιο Τόξο είχε κατέβει σε εκλογές με τους Σαδίκ και Φαϊκόγλου.

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Παρακολουθήσαμε πρόσφατα ένα νέο ξέσπασμα αντιτουρκικής υστερίας με βάση "νέα στοιχεία" που ήρθαν στο φως και "αποδεικνύουν" ότι οι Τούρκοι έκαψαν πριν από δύο χρόνια τη Ρόδο, αλλά και ότι ευθύνονται γενικά για εμπρησμούς δασών στα νησιά μας.

Αυτή η "αποκάλυψη" ήταν η συνέχεια μιας υπόθεσης που απασχολεί τον τουρκικό πολιτικό κόσμο και τον τουρκικό Τύπο εδώ και πολύ καιρό τώρα και αφορά τις σχέσεις του κράτους με παρακρατικές οργανώσεις, μεταξύ των οποίων και οι γνωστοί μας "Γκρίζοι Λύκοι", και τη χρησιμοποίησή τους κυρίως εναντίον των Κούρδων. Στις 3 Νοέμβρη στην εθνική οδό Προύσας-Σμύρνης στην Τουρκία έγινε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Στο αυτοκίνητο επέβαιναν οι εξής τέσσερις άνθρωποι: Ο ανώτατος αξιωματούχος της αστυνομίας και ιδρυτής του κέντρου ελέγχου των ειδικών δυνάμεών της, ένα γνωστό μακενέν, ο Τσατλί (οργανωτής εγκληματικών δραστηριοτήτων του υποκόσμου, καταζητούμενος από την Ιντερπόλ εδώ και 18 χρόνια) και ο βουλευτής του κόμματος του Ορθού Δρόμου Μπουτσάκ, ο μόνος που επέζησε. Ο τελευταίος διευθύνει έμμεσα πολιτοφυλακή την οποία και έχει θέσει στη διάθεση της τουρκικής κυβέρνησης στον πόλεμό της εναντίον των κούρδων αυτονομιστών. Στο αυτοκίνητο ανακαλύφθηκαν όπλα, μεταξύ των οποίων και όπλα που χρησιμοποιούνται από τις τουρκικές ειδικές δυνάμεις.

Έτσι ξέσπασε το σκάνδαλο της χρησιμοποίησης παρακρατικών οργανώσεων από το τουρκικό κράτος, το οποίο οδήγησε στην παραίτηση του υπουργού Εσωτερικών της Τουρκίας (Αυγή, 1/12). Μέχρι εδώ το ζήτημα αφορά αποκλειστικά την Τουρκία. Πώς έγινε και από εκεί φθάσαμε στους εμπρησμούς των ελληνικών δασών από τους "Γκρίζους Λύκους";

Χρειάστηκε αρκετή φαντασία και χυδαία σοβινιστική δημαγωγία. Μετά το δυστύχημα ο Μπουτσάκ έδωσε μία συνέντευξη στην τουρκική τηλεόραση, στην οποία αναφέρθηκε γενικά στο ζήτημα των σχέσεων κράτους-παρακράτους και δεν είπε κουβέντα για τα ελληνικά δάση. Στην εκπομπή αυτή έγιναν τηλεφωνήματα από κάποιους θερμόαιμους σοβινιστές οπαδούς του αντίστοιχου Στόχου εκεί, υπερασπιστές των "Γκρίζων Λύκων", του Τσατλί και της δράσης τους. Το επίμαχο τηλεφώνημα μάλιστα έγινε από το Τουρκμενιστάν (!), το οποίο όλοι ξέρουν ποια χώρα ελέγχει, δηλαδή η Ρωσία, αλλά ακόμα και αυτός που τηλεφώνησε (και του οποίου εμείς έχουμε κάθε λόγο να αμφισβητούμε την αξιοπιστία) δεν μίλησε ονομαστικά για την Ελλάδα στην αναφορά του στις βαλτές φωτιές.

Επίσης στον τουρκικό Τύπο, πάλι από έντυπα ανάλογα του Στόχου, εκθειάστηκε η δράση των παρακρατικών οργανώσεων εναντίον όλων όσων αυτοί θεωρούν "εχθρούς" του τουρκικού έθνους, και βεβαίως και της Ελλάδας.

Απ' αυτούς τους κομπασμούς του τουρκικού εθνικισμού φθάσαμε

στην Ελλάδα να μιλάμε για εμπρησμούς δασών στα νησιά του Αιγαίου και για στοιχεία που δικαιολογούν διπλωματικό επεισόδιο! Βέβαια, στα πλαίσια της γραμμής της ύφεσης με την Τουρκία λόγω πρωθυπουργίας Ερμπακάν η κυβέρνηση Σημίτη αντιμετώπισε σχεδόν αδιάφορα, προσωρινά τουλάχιστον, τό επεισόδιο και ο Ρέππας είπε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για σχετική καταγγελία. Ο Γ. Παπανδρέου, για να εξυπηρετήσει το διπλό παιχνίδι της ρώσικης πολιτικής, που θέλει τώρα ύφεση, αλλά όχι και ειρήνη, διατήρησε για λίγο την ένταση. Σε τυχαία συνάντησή του με τον τουρκο υφυπουργό Εξωτερικών Οϊμέν στο λόμπι κεντρικού ξενοδοχείου της Κωνσταντινούπολης διαμαρτυρήθηκε για το ζήτημα των εμπρησμών. Ο Οϊμέν του απάντησε ότι η τουρκική κυβέρνηση δε διαθέτει πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη εμπρηστική δραστηριότητα των "Γκρίζων Λύκων" στην Ελλάδα και ότι η ίδια δεν έχει καμία ανάμειξη (*Έθνος*, 2/12).

Πρόκειται για μία αναζωπύρωση της θεωρίας του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, και ιδιαίτερα του ψευτοΚΚΕ, περί "ξένων κέντρων" που δρουν ενάντια στην Ελλάδα (ΗΠΑ, Ευρώπη, Τουρκία). Είχαμε γράψει στο φύλλο 212 της *Νέας Ανατολής*, 14/7/94, για τους εμπρησμούς στη Ρόδο, συνδέοντάς τους με τη δολοφονία του τουρκού διπλωμάτη Σιπαχίόγλου από τη "17Ν", ότι γι' αυτούς δεν ευθύνονται τα ξένα κέντρα, αλλά το αντιδραστικό "ντόπιο κέντρο". Γράφαμε τότε: «*Το ντόπιο κέντρο είναι όλοι αυτοί οι τουρκοφάγοι δήθεν αντιιμπεριαλιστές, δηλαδή οι πράκτορες του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού και τα σοβινιστικά σκυλάκια τους. Αυτοί είναι που χρόνια τώρα δυναμιτίζουν τις σχέσεις με την Τουρκία και σαμποτάρουν την οικονομία της χώρας. Αυτοί κλιμακώνουν τώρα χτυπήματα τη Ρόδο σα σύνορο με την Τουρκία και τη Ρόδο σαν κορυφή και καρδιά της τουριστικής οικονομίας. Η Ρωσία και όχι η Τουρκία βομβαρδίζει τη Ρόδο, όπως είναι η Ρωσία που μεταμφιεσμένη σε ΡΚΚ βομβαρδίζει και διώχνει τους τουρίστες από τις δυτικές παραλίες της Τουρκίας.*

Αυτοί είναι το μόνο πειστικό ντόπιο κέντρο που είναι δεμένο με ένα ακόμα πειστικότερο ξένο κέντρο».

Αυτό το ντόπιο κέντρο καταγγείλαμε τότε, αυτό καταγγέλλουμε και τώρα, όπως πρέπει να κάνουν και οι δημοκράτες σ' αυτή τη χώρα.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 3.600
Εξαμηνιαία: 1.800

Αλλαγή συσχετισμών στη ΝΔ

Η αποπομπή του Μητσοτάκη από το πολιτικό Συμβούλιο της ΝΔ στις 27 του Νοέμβρη άνοιξε μια νέα φάση στην εσωκομματική πάλη μέσα στη ΝΔ. Πρόκειται για τη φάση εκείνη στην οποία οι κεντριστές κατοχυρώνουν ανοιχτά τον ηγεμονικό τους ρόλο στις εξελίξεις διαδοχής κυριαρχώντας στο πολιτικό Συμβούλιο.

Μέχρι τώρα οι κεντριστές, με προβλεβλήμενο εκπρόσωπο τον τουρκοφάγο Βαρβιτσιώτη, αλλά πιο ισχυρό διεκδικητή της Προεδρίας το ρωσόφιλο Κ. Καραμανλή, προσπαθούσαν να παρεμβληθούν ουσιαστικά και να λειτουργήσουν σαν ουσιαστική τρίτη δύναμη στην κούρσα διαδοχής απωθώντας τη διπλή πίεση της σύγκρουσης Έμπερτ - Μητσοτάκη. Είναι βέβαια αλήθεια ότι η δύναμη των κεντριστών συνίσταται στη διαρκή προβολή της απειλής της διάσπασης στην τρομαγμένη και απολίτικη βάση. Όμως όταν οι δύο πόλοι είναι ισχυρότατοι και η σύγκρουσή τους είναι ανελέητη και σφοδρή, το κέντρο καταρρέει.

Όμως εδώ σταδιακά το κέντρο της ΝΔ εξουδετέρωνε τους δύο αντίθετους πόλους εξαιτίας της αδυναμίας τους και άφηνε τη σύγκρουση να τους καταστρέφει και τους δύο. Παράλληλα, οι δύο αντίθετοι πόλοι μέσα στην πτώση τους και την έλλειψη καθαρού πολιτικού χαρακτήρα προσπαθούσαν απεγνωσμένα να κερδίσουν την εύνοια του κέντρου. Έτσι του έδωσαν για πρώτη φορά την πολιτική πρωτοβουλία αναθέτοντας στο Βαρβιτσιώτη την εκπόνηση των προτάσεων για τη διεύρυνση του Συνεδρίου.

Οι προτάσεις Βαρβιτσιώτη δεν πέρασαν στην κρίσιμη συνεδρίαση του πολιτικού Συμβουλίου της 27 Νοέμβρη, όμως δεν ήταν αυτό που σημάδεψε εκείνη τη συνεδρίαση. Ήταν η διαγραφή Μητσοτάκη. Ο Μητσοτάκης έπεσε εντελώς μόνος του μέσα σε μια πρωτοφανή απομόνωση. Ούτε ο Σουφλιάς, ούτε ο Τζανακέλης ούτε ο Μάνος τον στήριξαν.

Αφορμή της απογύμνωσής του ήταν η ξαφνική, άκαιρη και ανόητη επίθεσή του στον Καραμανλή, όμως η αληθινή της αιτία ήταν η αυξανόμενη απομόνωση του ευρωπαϊόφιλου μητσοτακικού ρεύματος μέσα στο συνολικό όγκο της αστικής τάξης. Ο Μητσοτάκης ήταν όλο και περισσότερο αδύναμος να εμφανιστεί με τη γραμμή του και να απαντήσει στο διακομματικό αντιευρωπαϊσμό των σοβινιστών και των ρωσόφιλων, που έχει γίνει σχεδόν πολιτική μόδα και στρέφει πάντα τα κύρια πυρά του εναντίον του. Έτσι το λάθος με τον Καραμανλή έγινε ο καταλύτης της βίαιης εξουσίας του από το πολιτικό Συμβούλιο. Αυτός ο τρόπος της εξουσίας αποτελούσε και μια πρωτοφανή ταπείνωση του ηγέτη μιας τάξης και το τέλος του σαν "επίτιμου". Οι κεντριστές είχαν καταγάγει ένα θρίαμβο όχι μόνο γιατί έδωσαν ένα τέτοιο χτύπημα στον πραγματικά κύριο εχθρό τους, αλλά κυρίως γιατί αυτό το χτύπημα του χρεώθηκε μόνος του

ο Έμπερτ και οι ίδιοι έμειναν στο απυρόβλητο. Το ότι έμειναν στο απυρόβλητο οφείλεται βασικά στο ότι ο Σουφλιάς άφησε το σύμμαχό του εντελώς ακάλυπτο αποκαλύπτοντας τη δικιά του έλλειψη χαρακτήρα. Μ' αυτή του την προδοσία ο Σουφλιάς θέλησε να διασωθεί, ενώ ακόμα πιο πονηρά σκέφτηκε ότι θα μπορούσε ο ίδιος να εμφανιστεί σαν το αληθινό κέντρο υπερφαλαγγίζοντας το Βαρβιτσιώτη. Πραγματικά, στις 26 του Νοέμβρη είχε ήδη ουσιαστικά εγκαταλείψει και διασπάσει το μέτωπο των τριών, δηλαδή τον "αριστερό" πόλο της διάσπασης της ΝΔ, κάνοντας την παρακάτω δήλωση: «Σ' αυτό το Συνέδριο θα θέσω υποψηφιότητα ως τρίτη ενωτική λύση». Αυτή η φράση προμήνουσε τη στάση του την άλλη μέρα στο Πολιτικό Συμβούλιο.

Όμως το κέντρο του Βαρβιτσιώτη δεν είναι το γνωστό ταλαντευόμενο κέντρο όλων των μεγάλων συγκρούσεων. Αυτό συμβαίνει μόνο στη βάση της ΝΔ. Αντίθετα, το κέντρο στην ηγεσία της ΝΔ είναι ένα ρεύμα που διεκδικεί την ηγεμονία με πιο βαθιά στρατηγική σε σχέση με τους δύο άλλους τυφλούς πόλους. Αυτό είναι ένα οργανωμένο συνειδητό ρεύμα που προσποιείται το κέντρο. Αυτό είναι που ονομάζουμε κεντρισμό.

Ο Σουφλιάς λοιπόν δεν μπορεί να υπερκεράσει τους κεντριστές γιατί αυτοί δεν είναι καθόλου ευρωπαίοι σαν το Σουφλιά. Είναι ένα μέτωπο σοβινιστών και ρωσόφιλων που, αφού χρησιμοποιήσει το Σουφλιά, θα τον πετάξει σα χαρτομάντιλο. Τότε θα έρθει η ώρα για να βγάλει από μέσα του τις δύο γραμμές σα μια σύγκρουση του συνήθως χαμένου Βαρβιτσιώτη με τον αληθινά προαλειφόμενο για Πρόεδρο της ΝΔ Κ. Καραμανλή.

Δεν είναι τυχαίο που ο σκοτεινότερος άνθρωπος του κέντρου, ο Τσαλδάρης, μίλησε ανοιχτά για Κ. Καραμανλή, όπως και ο Κεφαλογιάννης. Ωστόσο για την ώρα το δυναμικό αυτό κέντρο δουλεύει ενιαία και συσπειρώνει μέσα του το σύνολο σχεδόν του Πολιτικού Συμβουλίου της ΝΔ, δηλαδή τους Βαρβιτσιώτη, Τσαλδάρη, Δήμα, Κεφαλογιάννη, ενώ σέρνει μαζί του τον πάντα κωμικό και χρήσιμο Ράλλη, που είναι ο μόνος αληθινός "κεντρώος" σ' αυτή τη σύγκρουση.

Μπορούμε λοιπόν να περιμένουμε ότι το Πολιτικό Συμβούλιο θα έχει γίνει το αληθινό ισχυρό όργανο και η αληθινή ηγεσία του κόμματος πριν από το επερχόμενο Συνέδριο. Μέσα από κει θα βγει η σύνθεση του Συνεδρίου. Και αυτή η σύνθεση δεν μπορεί να είναι στην κατεύθυνση που θέλουν οι Σουφλιάς, Μάνος και Μητσοτάκης, δηλαδή στην κατεύθυνση της δημοκρατικής εκλογής των μισών μελών. Θα πρόκειται για μια λύση προς την κατεύθυνση των διορισμένων ή μισοδιορισμένων εκπροσώπων, στην κατεύθυνση των προτάσεων Βαρβιτσιώτη.

Μέσα σ' αυτούς τους νέους συσχετισμούς ο αληθινός κίνδυνος, όπως έχουμε ξαναγράψει, για τους

ρωσόφιλους είναι ο πατριαρχικός "ορθόδοξος" Αβραμόπουλος. Αυτός έχει μεγάλη απήχηση στη βάση της ΝΔ, αλλά το δικό του επίσης κεντριστικό παιχνίδι δε διαθέτει κάτι πολύ σημαντικό: έναν ηγετικό πολιτικό μηχανισμό όπως εκείνον του Κ. Καραμανλή.

Ήδη, άλλωστε, άρχισε η μάχη των ισχυρών κεντριστών εναντίον του με παλιότερη δήλωση του Τσαλδάρη, ενώ οι ρωσόδοουλοι του ΣΥΝ, αφού άρχισαν με τα παρκόμετρα, κλιμακώνουν τις επιθέσεις

τους εναντίον του στα δημοτικά ζητήματα.

Εκείνο όμως που αξίζει να παρατηρήσουμε είναι πως και η μητσοτακική φράζια πέρασε σε επίθεση στον Αβραμόπουλο, δείγμα για το πόσο όμορφα σκαρώνουν τα μέτωπά τους οι κεντριστές. Έτσι ο Χατζηγιάκης βγήκε στον "9,84" στις 25 του Νοέμβρη για να πει ότι ο Έμπερτ ετοιμάζει λύση διάσωσης του τον Αβραμόπουλο για να εμποδίσει την υποψηφιότητα Κ. Καραμανλή.

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ Απειλή για την τούρκικη μειονότητα

Το Σάββατο 30 Νοέμβρη έγινε στην Κομοτηνή μια εκδήλωση για την τουρκική μειονότητα. Την εκδήλωση που έγινε στην αίθουσα τελετών της Νομικής Σχολής οργάνωσε το "Δίκτυο", η εφημερίδα *Τρακιανίν Σεσί*, ο *Παρατηρητής* και η "Κοινότητα Νέων" της πόλης.

Η εκδήλωση αυτή, στην οποία κεντρικοί ομιλητές ήταν οι Μουσταφά-Μουσταφά (βουλευτής ΣΥΝ Ροδόπης), Αμπντουλχαλίλ Ντεντέ (*Τρακιανίν Σεσί*), Ιμπράμ Ουσούνγλου (γιατρός), Φίλιππος Ηλιού (ιστορικός), Γιάννα Κούρτοβικ ("Δίκτυο") και Βαγγέλης Χερουβείμ (*Παρατηρητής*), άνοιξε μια καινούρια εποχή στο ζήτημα της τούρκικης μειονότητας στη Θράκη.

Ποια είναι αυτή η εποχή; Είναι η νέα επίθεση που το ελληνικό κράτος κάνει τώρα ενάντια στη μειονότητα. Ας δούμε λίγο αυτή τη νέα επίθεση και πώς η εκδήλωση ήταν ενταγμένη σ' αυτή την επίθεση.

Όλα τα σφυριά του ελληνικού σοβινισμού και του σοσιαλφασισμού χτυπάνε σήμερα σ' ένα βασικό ζήτημα: Στο να τσακιστεί με κάθε τρόπο η εθνομειονοτική τουρκική συνείδηση.

Και αυτό το κάνουν με δύο τρόπους: Ο ένας είναι να σπάσουν αυτή τη συνείδηση εντάσσοντας μέσα στην τουρκική μειονότητα τους Πομάκους και τους Τσιγγάνους, μιλώντας έτσι για μια μειονότητα βασικά θρησκευτικού χαρακτήρα, και ο άλλος είναι η εξαγορά της τουρκικής μειονότητας, στο βαθμό που πουλάει την εθνομειονοτική της συνείδηση, με ένα νέο καθεστώς "ισονομίας και ισοπολιτείας", όπως λένε.

Η εκδήλωση λοιπόν της Κομοτηνής είχε και τα δύο αυτά βασικά χαρακτηριστικά, με επικεφαλής το Συνασπισμό και "αριστερή" του ουρά το "Δίκτυο".

Μπροστά σ' όλη την τοπική κοινωνία της Κομοτηνής, Δήμαρχο, Δημοτικό Συμβούλιο, τοπικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα, τοπικές εφημερίδες, μπροστά στη διορισμένη μπουφτία, ο ΣΥΝ και το "Δίκτυο" μίλησαν για "ισονομία και ισοπολιτεία", ο ΣΥΝ χωρίς καν να αναφέρει ούτε μια λέξη για τον εθνικό

χαρακτήρα της μειονότητας, περιοριζόμενος στην "ανθρωπιστική" πλευρά των ίσων δικαιωμάτων, το "Δίκτυο" ψελλίζοντας κάτι την τελευταία στιγμή περί "εθνικού αυτοκαθορισμού".

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν και οι άλλοι ομιλητές, παρά την εμφανή δημοκρατικότητα των Ουσούνγλου και Ηλιού.

Αυτό το κλίμα της εκδήλωσης, που βασικά μέσα από το ΣΥΝ υπηρετούσε τη νέα γραμμή του υπουργείου Εξωτερικών, ήρθε να χαλάσει η τοποθέτηση του συντρόφου Λιακόπουλου που ήταν στην εκδήλωση.

Ο σύντροφος αποκάλυψε μπροστά σε εκπροσώπους της τουρκικής μειονότητας τη νέα επίθεση και τη μορφή που αυτή παίρνει σ' αυτές τις συνθήκες, βάζοντας σαν κεντρικό ζήτημα "ισονομίας και ισοπολιτείας" την πάλη για την αναγνώριση του εθνομειονοτικού της χαρακτήρα.

Η τοποθέτηση αυτή προκάλεσε την αντίδραση των σοβινιστικών κύκλων της πόλης μέσα από το ακροατήριο, αλλά και την αντίδραση μέρους των διοργανωτών, που προσπάθησαν να μειώσουν το χρόνο ομιλίας του συντρόφου. Βρήκε όμως τη μεγάλη απήχηση τόσο στους εκπροσώπους της τούρκικης μειονότητας όσο και σ' ένα τμήμα νεολαϊστικού ακροατηρίου που τη χειροκρότησε θερμά.

Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κανένα πραγματικό καταχτημένο δικαίωμα, καμία ανάσα ζωής για τη μειονότητα, αν δεν ανακοπεί μέσα από ένα ενιαίο δημοκρατικό κίνημα σ' όλη τη χώρα η νέα αυτή επίθεση που γίνεται με κάθε επίφαση δημοκρατίας.

Είναι χαρακτηριστικό πως κανείς σ' αυτή την εκδήλωση δε δεσμεύτηκε για τίποτα συγκεκριμένο απέναντι στη μειονότητα. Μόνο λόγια δήθεν "ανθρωπιάς" και "αγάπης", για μια αόριστη "ισονομία και ισοπολιτεία", κατά τη ρήση του... Στεφανόπουλου!

Αυτό όμως που έμεινε στο τέλος της συγκέντρωσης ήταν τα λόγια ενός εκπροσώπου της τούρκικης μειονότητας: «*Τώρα θα διεκδικήσουμε!*»

Θωρηκτό "Αβέρωφ"

Στις 26 Νοέμβρη συνεδρίασε το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ) για να συζητήσει -ανάμεσα σ' άλλα- και το θέμα της παραβίασης του κώδικα δεοντολογίας από τον "Αντέννα" με αφορμή την εκπομπή *Πρωϊνός Καφές* της 28/10/96, που έγινε πάνω στο θωρηκτό "Αβέρωφ".

Το ζήτημα αφορούσε τις καταγγελίες για προσβολή "εθνικού συμβόλου". Δηλαδή η παρουσία ημίγυμων μαπαλέτων και μιας εμφανίσιμης τραγουδίστριας που τραγούδησε το εξόχως σκανδαλιστικό άσμα "Πιο χαμηλά, πιο χαμηλά".

Θα μπορούσε όλη η χώρα να σκάσει στα γέλια αν ο σοβινισμός και ο σοσιαλφασισμός δεν κάλυπταν με τον "εθνικό" σκοταδισμό τους την κριτική σκέψη και τη

λογική.

Έτσι, το ΕΣΡ ομόφωνα αποφάσισε ότι «*επιβάλλεται να επιδεικνύεται σεβασμός και ευαισθησία στις εθνικές επετειακές εκπομπές, και ιδιαίτερα όταν αναφέρονται, όπως η προκείμενη, σε σύμβολα και μνημεία της εθνικής μας ιστορίας. Οι εκπομπές αυτές οφείλουν αποφάσιστα να προσαρμόζονται στην εθνική εμβέλεια και παράδοση του τόπου και να μη συμβαίνει σε καμία περίπτωση το αντίθετο.*»

Ευτυχώς για την Ελένη Μενεγάκη και τον "Αντέννα" που η εκπομπή είχε πάρει άδεια από το Εθνικό Επιτελείο Ναυτικού. Έτσι, η ποιητή ήταν νόμιμη σύσταση και προειδοποίηση, παρόλο που τρία μέλη του ΕΣΡ ψήφισαν επιβολή προστίμου.

Αυτή η τοποθέτηση στο βάθος εκφράζει την καταδικασμένη πολιτική απόπειρα των ευρωπαϊόφιλων για τη συγκρότηση ενός αντιεμπερτικού μετώπου με τους κεντριστές. Οι κεντριστές ασφαλώς θα επιδιώξουν ένα τέτοιο μέτωπο μόνο όταν οι ευρωπαϊόφιλοι δε θα έχουν πια κανένα ουσιαστικό υποψήφιο, δηλαδή ούτε το Σουφλιά ούτε το Μάνο ούτε την Μπακογιάννη, δηλαδή όταν δε θα έχουν ουσιαστικό αντίπαλο.

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ Απειλή για την τούρκικη μειονότητα

Το Σάββατο 30 Νοέμβρη έγινε στην Κομοτηνή μια εκδήλωση για την τουρκική μειονότητα. Την εκδήλωση που έγινε στην αίθουσα τελετών της Νομικής Σχολής οργάνωσε το "Δίκτυο", η εφημερίδα *Τρακιανίν Σεσί*, ο *Παρατηρητής* και η "Κοινότητα Νέων" της πόλης.

Η εκδήλωση αυτή, στην οποία κεντρικοί ομιλητές ήταν οι Μουσταφά-Μουσταφά (βουλευτής ΣΥΝ Ροδόπης), Αμπντουλχαλίλ Ντεντέ (*Τρακιανίν Σεσί*), Ιμπράμ Ουσούνγλου (γιατρός), Φίλιππος Ηλιού (ιστορικός), Γιάννα Κούρτοβικ ("Δίκτυο") και Βαγγέλης Χερουβείμ (*Παρατηρητής*), άνοιξε μια καινούρια εποχή στο ζήτημα της τούρκικης μειονότητας στη Θράκη.

Ποια είναι αυτή η εποχή; Είναι η νέα επίθεση που το ελληνικό κράτος κάνει τώρα ενάντια στη μειονότητα. Ας δούμε λίγο αυτή τη νέα επίθεση και πώς η εκδήλωση ήταν ενταγμένη σ' αυτή την επίθεση.

Όλα τα σφυριά του ελληνικού σοβινισμού και του σοσιαλφασισμού χτυπάνε σήμερα σ' ένα βασικό ζήτημα: Στο να τσακιστεί με κάθε τρόπο η εθνομειονοτική τουρκική συνείδηση.

Και αυτό το κάνουν με δύο τρόπους: Ο ένας είναι να σπάσουν αυτή τη συνείδηση εντάσσοντας μέσα στην τουρκική μειονότητα τους Πομάκους και τους Τσιγγάνους, μιλώντας έτσι για μια μειονότητα βασικά θρησκευτικού χαρακτήρα, και ο άλλος είναι η εξαγορά της τουρκικής μειονότητας, στο βαθμό που πουλάει την εθνομειονοτική της συνείδηση, με ένα νέο καθεστώς "ισονομίας και ισοπολιτείας", όπως λένε.

Η εκδήλωση λοιπόν της Κομοτηνής είχε και τα δύο αυτά βασικά χαρακτηριστικά, με επικεφαλής το Συνασπισμό και "αριστερή" του ουρά το "Δίκτυο".

Μπροστά σ' όλη την τοπική κοινωνία της Κομοτηνής, Δήμαρχο, Δημοτικό Συμβούλιο, τοπικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα, τοπικές εφημερίδες, μπροστά στη διορισμένη μπουφτία, ο ΣΥΝ και το "Δίκτυο" μίλησαν για "ισονομία και ισοπολιτεία", ο ΣΥΝ χωρίς καν να αναφέρει ούτε μια λέξη για τον εθνικό

χαρακτήρα της μειονότητας, περιοριζόμενος στην "ανθρωπιστική" πλευρά των ίσων δικαιωμάτων, το "Δίκτυο" ψελλίζοντας κάτι την τελευταία στιγμή περί "εθνικού αυτοκαθορισμού".

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν και οι άλλοι ομιλητές, παρά την εμφανή δημοκρατικότητα των Ουσούνγλου και Ηλιού.

Αυτό το κλίμα της εκδήλωσης, που βασικά μέσα από το ΣΥΝ υπηρετούσε τη νέα γραμμή του υπουργείου Εξωτερικών, ήρθε να χαλάσει η τοποθέτηση του συντρόφου Λιακόπουλου που ήταν στην εκδήλωση.

Ο σύντροφος αποκάλυψε μπροστά σε εκπροσώπους της τουρκικής μειονότητας τη νέα επίθεση και τη μορφή που αυτή παίρνει σ' αυτές τις συνθήκες, βάζοντας σαν κεντρικό ζήτημα "ισονομίας και ισοπολιτείας" την πάλη για την αναγνώριση του εθνομειονοτικού της χαρακτήρα.

Η τοποθέτηση αυτή προκάλεσε την αντίδραση των σοβινιστικών κύκλων της πόλης μέσα από το ακροατήριο, αλλά και την αντίδραση μέρους των διοργανωτών, που προσπάθησαν να μειώσουν το χρόνο ομιλίας του συντρόφου. Βρήκε όμως τη μεγάλη απήχηση τόσο στους εκπροσώπους της τούρκικης μειονότητας όσο και σ' ένα τμήμα νεολαϊστικού ακροατηρίου που τη χειροκρότησε θερμά.

Γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κανένα πραγματικό καταχτημένο δικαίωμα, καμία ανάσα ζωής για τη μειονότητα, αν δεν ανακοπεί μέσα από ένα ενιαίο δημοκρατικό κίνημα σ' όλη τη χώρα η νέα αυτή επίθεση που γίνεται με κάθε επίφαση δημοκρατίας.

Είναι χαρακτηριστικό πως κανείς σ' αυτή την εκδήλωση δε δεσμεύτηκε για τίποτα συγκεκριμένο απέναντι στη μειονότητα. Μόνο λόγια δήθεν "ανθρωπιάς" και "αγάπης", για μια αόριστη "ισονομία και ισοπολιτεία", κατά τη ρήση του... Στεφανόπουλου!

Αυτό όμως που έμεινε στο τέλος της συγκέντρωσης ήταν τα λόγια ενός εκπροσώπου της τούρκικης μειονότητας: «*Τώρα θα διεκδικήσουμε!*»

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ

Με τους αποκλεισμούς των δρόμων το ψευτοΚΚΕ δεν επιχειρεί μόνο να σύρει πίσω από το άρμα του ολόκληρη την αστική τάξη εκβιάζοντάς την οικονομικά, αλλά θέλει κυρίως να γίνει ηγεμονική πολιτική δύναμη στην ύπαιθρο. Αν η κυβέρνηση υποκύψει στις οικονομικές αξιώσεις του αγροτικού πραξικοπηματισμού, τότε η πλούσια αγροτιά, οπότε και το κάθε χωριό που ηγεμονεύεται σήμερα από αυτήν, δε θα έχει άλλο πολιτικό εκπρόσωπο από το ψευτοΚΚΕ, δηλαδή το κατεξοχήν ρώσικο κόμμα στην Ελλάδα. Αυτός είναι ο φιλόδοξος πολιτικός στόχος του ψευτοΚΚΕ, που όμως δε θα μπορέσει να ικανοποιηθεί αν η αγροτιά γενικά, πλούσια και φτωχή, δε στραφεί ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όμως η αγροτιά ως τα τώρα αρνείται να στραφεί ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί ξέρει ότι αυτή είναι που της δίνει τις επιδοτήσεις. Έτσι το ψευτοΚΚΕ πιάνεται από το ότι οι επιδοτήσεις αυτές σε γενικές γραμμές μειώνονται, για να ισχυρισθεί ότι η Ευρώπη είναι ο αληθινός εχθρός των αγροτών και να στρέψει όλη την αγροτική μάζα εναντίον της.

Η αγαπημένη φράση προς τους αγρότες του ψευτοΚΚΕ και του δεύτερου, πολύ πιο καλυμμένου ρωσόδουλου κόμματος, του ΣΥΝ, που από κοινού ηγούνται του αντι-Μάαστριχτ μετώπου, είναι ότι η ΕΕ με τη μείωση των επιδοτήσεων, αλλά και με την προτροπή της για μείωση της καλλιεργήσιμης γης, θέλει το "ξεκλήρισμα της αγροτιάς", δηλαδή την αφαίρεση της γης από τους αγρότες, την καταστροφή του χωριού και το πέρασμα της υπαίθρου στην υπηρεσία των ευρωπαϊκών μονοπωλίων.

Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Αν η φασιστική προπαγάνδα χαρακτηρίζεται γενικά από την πιο ωμή διαστρέβλωση της πραγματικότητας και την τερατολογία, η σοσιαλφασιστική αποτελεί την κορωνίδα της, γιατί πηγαίνει τη διαστρέβλωση ως την απόλυτη αντιστροφή της πραγματικότητας.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα από το ότι η κοινή ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική επιδιώκει το ξεκλήρισμα της αγροτιάς. Αντίθετα, εκείνο που τη χαρακτηρίζει είναι ακριβώς ότι εμποδίζει και καθυστερεί στο έπακρο την αναπόφευκτη στον καπιταλισμό διαδικασία συγκέντρωσης της γης και τη συνολική μείωση του αγροτικού πληθυσμού σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα, και πιο πολύ στον ευρωπαϊκό νότο, ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Και ότι το κάνει αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι στα πλεονεχτήματά της, αλλά είναι το πιο αδύναμο σημείο της.

Οποιοσδήποτε είναι μια στάλα εξοικειωμένος με το μαρξισμό ξέρει ότι όχι ειδικά η καπιταλιστική παραγωγή, αλλά γενικά οι αναπτυσσόμενες παραγωγικές δυνάμεις της γεωργίας οδηγούν στη μείωση του αριθμού των ανθρώπων που δουλεύουν μια καθορισμένη έκταση γης. Αυτό το γεγονός είναι τελείως ανεξάρτητο από τις σχέσεις ιδιοκτησίας. Είτε δηλαδή τη γη την κατέχει ο μεγαλοαστός φάρμερ είτε η σοσιαλιστική κολεκτίβα, σε κάθε εκτάριο γης θα δουλεύουν όλο και λιγότερα ανθρώπινα χέρια. Το αν

βέβαια αυτά τα χέρια θα είναι χέρια εργάτη γης, που αγοράζονται από το κεφάλαιο, ή χέρια ελεύθερου κομμουνιστή παραγωγού, αυτό ενδιαφέρει απόλυτα το συνειδητό επαναστατικό προλεταριάτο. Όμως κι αυτό το ενδιαφέρον γίνεται όλο και πιο έντονο όσο πιο γιγαντιαίες είναι οι παραγωγικές δυνάμεις που απελευθερώνονται στη γεωργία. Οι συνειδητοί προλετάριοι, ιδιαίτερα αυτοί της υπαίθρου, ποτέ τους δε θέλησαν την υπανάπτυξη της γεωργίας για να διατηρηθεί στη θέση του ο μικροϊδιοκτήτης αγρότης.

Κι όμως, η Ευρωπαϊκή αγροτική πολιτική, η λεγόμενη Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) είχε ακριβώς αυτό το αποτέλεσμα και αυτόν τον ομολογημένο στόχο, να διευκολύνει δηλαδή την επιβίωση του μεσαίου ευρωπαϊκού αγρότη.

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΠ

Η ΚΑΠ είναι η μόνη μεγάλη κλίμακας κοινή οικονομική πολιτική της Ευρ. Ένωσης. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι απορροφάει τα 2/3 του συνολικού προϋπολογισμού της Κοινότητας. Όλα δηλαδή τα άλλα γνωστά ευρωπαϊκά κονδύλια που πηγαίνουν στην υποδομή, τη βιομηχανία, τις μεταφορές, την επιμόρφωση μέσα από μια αναρίθμητη σειρά προγραμμάτων αποτελούν ένα μειοψηφικό τμήμα των χορηγήσεων του κοινού ευρωπαϊκού ταμείου προς τη γεωργία.

Από πολιτική άποψη, η ΚΑΠ ήταν το αντάλλαγμα που πλήρωσε στη δεκαετία του '60 η βιομηχανική αστική τάξη της Ευρώπης στην καθυστερημένη τότε παραγωγικά, αλλά πολύ ισχυρή πολιτικά πλούσια και μεσαία αγροτιά των ευρωπαϊκών χωρών (πλην της Ολλανδίας), που αντιδρούσε στην ενοποίηση.

Το κέντρο αυτής της αντίδρασης ήταν η Γαλλία, που είχε την πολυπληθέστερη αγροτιά, την πιο μεγάλη αγροτική παραγωγή, αλλά και τις πιο καθυστερημένες παραγωγικές δομές από τις υπόλοιπες τότε έξι ευρωπαϊκές χώρες. Αυτή η αγροτιά με επικεφαλής της την αστική τάξη της υπαίθρου ήταν εθνικιστική-προστατευτική και είχε σαν κατεξοχήν πολιτικό της εκπρόσωπο τον Ντε Γκολ, που σαμπόταρε όσο μπορούσε την πολιτική και οικονομική ενοποίηση της Ευρώπης βάζοντας ακριβώς σαν κύριο οικονομικό ζήτημα στη μεγάλη κρίση της ΕΟΚ το 1965 το αγροτικό. Το βασικό αντάλλαγμα που δόθηκε τότε από τις υπόλοιπες χώρες στη Γαλλία ήταν ακριβώς η ΚΑΠ, που σήμαινε υπερπροστατευισμό και οικονομική εξαγορά της πλούσιας αγροτιάς σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Αυτό σήμαινε επιδότηση των αγροτικών προϊόντων, ώστε οι τιμές τους μέσα στην ευρωπαϊκή αγορά να βρίσκονται γενικά από δύο ως τέσσερις φορές ψηλότερα από τις διεθνείς τιμές.

Ο ΓΙΓΑΝΤΙΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΥ

Έτσι γιγαντώθηκε ένας μηχανισμός προστατευτισμού που πέταγε την ευρωπαϊκή γεωργία έξω από τον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να καθυστερήσει ο εκσυγχρονισμός της γεωργίας, ιδιαίτερα στις περιοχές όπου αυτή ήταν περισσότερο καθυστερημένη, όπως στον ευρωπαϊκό νότο. Γιατί, σε γενικές γραμμές, οι

επιδοτήσεις, αντί για εργαλείο συσώρευσης του αγροτικού παραγωγικού κεφάλαιου και του τεχνικού εκσυγχρονισμού, έγιναν μέσο ατομικής κατανάλωσης της πλούσιας και της μεσαίας αγροτιάς. Ακόμα χειρότερο, οι επιδοτήσεις έγιναν σκοπός της παραγωγής. Έτσι δισεκατομύρια τόνοι από βούτυρα, κρέατα, φρούτα και άλλα προϊόντα, από τη στέρηση των οποίων αλλού πέθαιναν πληθυσμοί, συσσωρεύτηκαν και μένουν ακόμα σε αποθήκες ή πετάχτηκαν σε χωματερές σε μια σπατάλη που δεν έχει ξαναδεί ως τα τώρα η ανθρωπότητα. Αυτό συνέβαινε γιατί αυτά τα αγαθά παράγονταν όχι για να καταναλωθούν, αλλά για να πλουτίσουν ή να συντηρηθούν οι μικροϊδιοκτήτες οι παραγωγοί τους. Σε όλες σχεδόν τις χώρες, και πιο πολύ στην Ελλάδα, όπου η γραφειοκρατία είναι πιο διεφθαρμένη από κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, οι επιδοτήσεις συντέλεσαν και στην εξάπλωση της διαφθοράς μέσα στην αγροτιά και στην ύπαιθρο γενικότερα, αφού είναι ατέλειωτες οι κομπίνες ανάμεσα στους υπεύθυνους της καταμέτρησης των ποσοτήτων και τους αγρότες ή τους βιομήχανους επεξεργασίας των αγροτικών προϊόντων.

Από την άλλη μεριά, η επιδοματική αυτή πολιτική χτύπησε τις εξαγωγές του Τρίτου Κόσμου προς την Ευρώπη. Ίσως λίγοι ξέρουν ότι, όταν ένα αγροτικό προϊόν που παράγεται στην Ευρώπη μπει στα ευρωπαϊκά σύνορα από μια τρίτη χώρα, πρέπει ο εισαγωγέας να πληρώσει στην Ε. Ένωση σα φόρο ένα ποσό ίσο με τη διαφορά της τιμής εισαγωγής αυτού του προϊόντος από την επίσημη τιμή "του κατωφλίου" που προσδιορίζει η ΚΑΠ για κάθε ευρωπαϊκό αγροτικό προϊόν. Αυτή η τελευταία τιμή είναι πολύ ψηλότερη, ακόμα και πολλαπλάσια, από τη διεθνή τιμή. Αλλά και όταν ένα ευρωπαϊκό αγροτικό προϊόν εξαχθεί σε τρίτη χώρα, εισπράττει σαν επιδότηση τη διαφορά της επίσημης ευρωπαϊκής από την επίσης πολύ χαμηλότερη παγκόσμια τιμή του.

Μ' αυτό τον τρόπο πρόκυψε μέσα στην Ευρώπη αυτή η εκτροματική κατάσταση μιας απέραντης μεσαίας αγροτιάς που έμεινε προστατευμένη μόνο τεχνητά, δηλαδή πολιτικά και νομοθετικά, και όχι παραγωγικά. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις ΗΠΑ ο αγροτικός πληθυσμός είναι το 3% του ενεργού πληθυσμού και το μέσο αγρόχτημα είναι 1900 στρέμματα, ενώ στην Ευρώπη είναι 8% και 130 στρέμματα, αντίστοιχα. Ακόμα μεγαλύτερες είναι οι διαφορές στον τεχνικό εξοπλισμό της αμερικάνικης με την ευρωπαϊκή φάρμα. (Όσο για την Ελλάδα, αυτή χάρη στον Παπανδρέϊσμό βρίσκεται σε δέκα φορές χειρότερη κατάσταση από την υπόλοιπη Ευρώπη στο ζήτημα της διάσπασης της γης). Ήταν λοιπόν φυσικό να έρθει η στιγμή όπου αυτή η κατάσταση θα σκόνταφτε στα πραγματικά όρια της παγκόσμιας οικονομίας.

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΠ

Ο ευρωπαϊκός αγροτικός προστατευτισμός άρχισε να καταρρέει και από τα μέσα και από τα έξω κάτω από την αυξανόμενη πίεση της διαρκούς οικονομικής κρίσης μετά το 1970 σε όλο τον ιμπεριαλιστικό κόσμο.

Από μέσα άρχισε να καταρρέει γιατί δυνάμωνε τόσο πολύ η πλεονασματική παραγωγή με στόχο τις επιδοτήσεις, ώστε ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός συνθλιβόταν κάτω από το βάρος αυτών των πλεονασματικών και υπερόγκων επιδοτήσεων. Ήδη η φιλονικία για το πού θα βρεθούν τα λεφτά και πόσο θα πρέπει να αυξηθούν οι εισφορές των κρατών-μελών προκάλεσε πελώρια κρίση μέσα στην ΕΕ στη δεκαετία του '80. Αυτή ήταν η πίεση από τα μέσα.

Ταυτόχρονα απ' έξω, ειδικά από τις ΗΠΑ, αλλά και από τον Τρίτο Κόσμο, δυνάμωναν στο έπακρο οι πιέσεις ενάντια στον ευρωπαϊκό αγροτικό προστατευτισμό. Αυτή ήταν η ουσία της περιφημής σύγκρουσης ΗΠΑ και Ευρώπης στο ζήτημα της GATT στις αρχές της δεκαετίας του '90, μιας σύγκρουσης στο τέλος της οποίας βρέθηκε απομονωμένη η Γαλλία, που αναγκάστηκε να υποχωρήσει κάτω από την πίεση όλης της Ευρώπης και όλου του πλανήτη. Αυτή η υποχώρηση ήταν αναπόφευκτη. Θα ήταν αδύνατο για πολύ καιρό για την Ευρώπη να θέλει να ανοίγει τις αγορές του πλανήτη στα βιομηχανικά της προϊόντα και να κλείνει τις δικές της στα αγροτικά. Ήδη όμως, πριν από την κρίση της GATT, η ΚΑΠ είχε αλλάξει και μετά από αυτό άλλαξε περισσότερο στην κατεύθυνση της απελευθέρωσης της αγοράς των αγροτικών προϊόντων.

Η σταδιακή αλλά σταθερή αλλαγή της ΚΑΠ σήμαινε δύο πράγματα: Πρώτο ότι θα έμπαινε όριο στον όγκο της παραγωγής ή στο εμβαδόν της καλλιεργήσιμης γης για μια σειρά προϊόντα και, δεύτερο, ότι θα μειώνονταν οι επιδοτήσεις. Παράλληλα σε όλη τη μακρία διαδρομή της ΚΑΠ προωθούσε την κατάργηση των μικρών κλήρων μέσα από κίνητρα κάθε είδους για τη συγχώνευσή τους με τους μεγαλύτερους κλήρους, ώστε γρηγορότερα να συγκεντρωθεί η γη και να γίνει πιο αποδοτική τεχνικά η παραγωγική διαδικασία. Αυτό το τελευταίο είναι το περιεχόμενο των λεγόμενων διαρθρωτικών αλλαγών. Κάτω όμως από την πίεση του μικροαστικού αγροτισμού και του σοσιαλφασισμού σε όλη την Ευρώπη, η πολιτική της αναδιάρθρωσης σαμποταρίστηκε και ο κλήρος έμεινε πολύ διασπασμένος ή, για την ακρίβεια, συγκεντρωνόταν με πολύ αργούς ρυθμούς.

Η ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΙΟ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Όταν ο σοσιαλφασισμός φωνάζει ότι "το διευθυντήριο των Βρυξελλών" θέλει το ξεκλήρισμα της αγροτιάς, πιάνεται ακριβώς από αυτή τη διατυμπανισμένη, αλλά αποτυχημένη προσπάθεια της Ε. Ένωσης να δώσει κίνητρα για τη συγκέντρωση της γης. Αλλά η συγκέντρωση αυτή δεν είναι προϊόν της θέλησης των οποιωνδήποτε ευρωπαϊκών μονοπωλίων, είναι προϊόν της παγκόσμιας καπιταλιστικής αγοράς και πάνω απ' όλα απαίτηση των σύγχρονων παραγωγικών δυνάμεων. Αν η Ε. Ένωση δίνει κίνητρα είναι για να κάνει αυτή τη διαδικασία λιγότερο οδυνηρή για τη φτωχή αγροτιά και για κάθε ευρωπαϊκή χώρα ξεχωριστά. Αυτά τα κίνητρα δεν είναι εξαιτίας της αφηρημένης "καλοσύνης" του ευρωπαϊκού μονοπωλίου, αλλά εξαιτίας

της πείρας των αστικών τάξεων της Ευρώπης από δύο παγκόσμιους πόλεμους και μια μεγάλη προλεταριακή επανάσταση στο ευρωπαϊκό έδαφος. Ο καπιταλισμός σαν τέτοιος δεν είναι καθόλου δεμένος με ανώδυνες διαδικασίες συγκέντρωσης, αλλά με βία, με πείνα και καταστροφή. Από αυτή την άποψη, ο ευρωπαϊκός δρόμος είναι ο ασύγκριτα πιο προοδευτικός μέσα στο σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο.

Ο μόνος αληθινά ανώδυνος και προοδευτικός δρόμος είναι βέβαια η σοσιαλιστική συγκέντρωση της γης, αλλά δεν παρατηρήσαμε ούτε το μεγαλοαγρότη Πατάκη ούτε την κόρη του τσιφλικά Λουλέ ούτε κανένα ευρωπαϊκό αγροτικό κίνημα να βάζουν σαν πρώτο θέμα για το αγροτικό αδιέξοδο τη δήμευση της μεγάλης γαιοκτησίας και την κολλεκτιβοποίηση της γης. Ανεξάρτητα άλλωστε από το τι κάνουν αυτοί, δε βρισκόμαστε τώρα μπροστά στη σοσιαλιστική επανάσταση σαν το άμεσο καθήκον του ευρωπαϊκού προλεταριάτου και των λαών.

Η ΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΊΣΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ

Το ίδιο βρώμικος είναι ο ισχυρισμός του σοσιαλφασισμού ότι η Ε. Ένωση επιδιώκει το "ξεκλήρισμα της αγροτιάς" μέσα από τη μείωση των επιδοτήσεων.

Εξηγήσαμε πριν ποιος είναι ο μηχανισμός των επιδοτήσεων και ότι ακριβώς σαν πολιτικός-οικονομικός θεσμός είχε και έχει ακόμα σα στόχο ακριβώς να εμποδίσει το ξεκλήρισμα της αγροτιάς, ώστε να μην ξεσπάσει μέσα από τις γραμμές των πλατιών μικροαστικών της μαζών ένας εθνικιστικός παροξυσμός που θα διέλυε την Ένωση. Όμως η μείωση των επιδοτήσεων είναι κι αυτή μια οικονομική αναγκαιότητα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης.

Παραπέρα όμως η επιδότηση στην τιμή του αγροτικού προϊόντος δεν είναι μια "λαϊκή" πολιτική του ευρωπαϊκού κεφάλαιου, είναι μια αστική πολιτική, γιατί δεν κάνει ουσιαστική διάκριση ανάμεσα στον πλούσιο και όχι η φτωχή αγρότη. Η πολιτική επιδοτήσεων που απευθύνεται κύρια στο φτωχό αγρότη θα κλιμάκωνε το ποσό της επιδότησης ανάλογα με την ποσότητα του παραγόμενου προϊόντος κατά νοικοκυριό. Όμως το ψευτοΚΚΕ ποτέ του δε ζήτησε μια τέτοια κλιμάκωση, ακριβώς γιατί η κοινωνική του βάση στην ύπαιθρο είναι η πλούσια και όχι η φτωχή αγροτιά. Ακόμα περισσότερο, η επιδότηση της ελληνικής πλούσιας αγροτιάς παίζει σήμερα ιδιαίτερα αντιδραστικό ρόλο, γιατί αυτή η αγροτιά έχει γίνει ένας μοντέρνος δουλοκτήτης μέσα από το συνδυασμό της αρπαγής των επιδοτήσεων και της υπερκεμετάλλευσης του αλβανικού προλεταριάτου της γης. Δύσκολα, πραγματικά, μπορεί να βρει κανείς στη χώρα πιο διεφθαρμένο και αντιδραστικό πράγμα από την πλούσια θεσσαλική αγροτιά. Και είναι αυτή ακριβώς το υπεραντιδραστικό τμήμα της αστικής τάξης που έχει το φασιστικό σθένος να εμποδίζει την κυκλοφορία των ανθρώπων μέσα στη χώρα που ζουν και να στραγγαλίζουν παραπέρα μια τόσο χτυπημένη οικονομία.

ΤΟ ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΤΟΥ ΘΡΑΣΟΥΣ

Αλλά το μεγάλο φασιστικό σθέ-

νος των καθοδηγητών αυτής της δήθεν αγροτικής εξέγερσης δε βρίσκεται τόσο στο κλείσιμο των δρόμων όσο στον ισχυρισμό ότι πρέπει η Ελλάδα να φύγει από την ΕΟΚ για να ζήσει καλύτερα η αγροτιά. Είναι κατανοητό να λέει κάποιος "ψηλότερες τιμές εγγύησης", όχι όμως και να λέει "έξω από την Ευρώπη", αφού αυτό θα σήμαινε αυτόματη συντριβή όλης της ελληνικής αγροτιάς, που θα ήταν αδύνατο να σταθεί έστω και ένα μήνα στις τιμές της διεθνούς αγοράς. Σ' αυτή την περίπτωση βέβαια ούτε το κράτος θα μπορούσε να τη σώσει για λίγο επιβαρύνοντας με τρισεκατομμύρια τον ήδη υπερελλειμματικό προϋπολογισμό του.

Να λοιπόν που μπορούμε να έρθουμε στ' αλήθεια στο αγροτικό κίνημα μόνο αφού βγάλουμε από τη μέση την αντιευρωπαϊκή σοσιαλφασιστική προπαγάνδα.

Εδώ πρέπει να κατοχυρώσουμε την ταξική διάκριση ανάμεσα στην πλούσια και τη φτωχή αγροτιά και να ζητήσουμε επιδοματικούς τρόπους ενίσχυσης αποκλειστικά για τη δεύτερη. Όμως οι επιδοτήσεις και γι' αυτήν δε θα πρέπει να κατοχυρωθούν σε μια μέθοδο για τη διαίωση της υπαρξής της. Γενικά οι κομμουνιστές δεν πρέπει ποτέ να στηρίζουν τη μικροαστική τάξη για να μην εξαφανιστεί από το ιστορικό προσκήνιο. Οι κομμουνιστές πρέπει, αντίθετα, να φροντίζουν ώστε οι μικροί παραγωγοί να συνεχίσουν και να αναπτύσσονται τη δραστηριότητά τους σε μια ευρύτερη παραγωγική βάση.

Έτσι δε θα πρέπει ποτέ να δεχόμαστε μια πολιτική επιδοματικής στήριξης της φτωχής ή και μεσαίας αγροτιάς που να μην είναι δεμένη με μια παράλληλη συνεταιριστική κίνηση αυτών που γεύονται τις κρατικές ενισχύσεις. Η αρχή είναι ότι πρέπει η γη και η παραγωγή να συγκεντρώνονται αδιάκοπα σε μια ανώτερη βάση. Όλα τα άλλα είναι αστική και μικροαστική αποσύνθεση και παρασιτισμός και οδηγούν στο νεοβάρβαρο χωριό του σκυλάδικου, του τζόγου και της χαύνωσης, αλλά και των μεγάλων ταξικών διαφορών.

Αυτό είναι το χωριό που προώθησαν εδώ και δύο δεκαετίες ο Παπανδρεϊσμός και το ψευτοΚΚΕ. Αυτό το χωριό για να ανασάνει δε θέλει πάλι ενάντια στην Ευρώπη, αλλά πάλι των ξένων εργατών γης, των φτωχών αγροτών, της νεολαίας και των προοδευτικών ανθρώπων του ενάντια στην αστική τάξη της υπαίθρου. Η αστική τάξη της υπαίθρου, πέρα από την πλούσια αγροτιά και τη διοικητική γραφειοκρατία, είναι και η κομματική ψευτοαριστερή μιζαδόρική γραφειοκρατία των κοινοτήτων και των συνεταιρισμών.

Από ευρύτερη πολιτική άποψη η πάλι σήμερα στο χωριό είναι ενάντια στις ρωσόφιλες και εθνικιστικές δυνάμεις του νέου μεσαίωνα για την επιβίωση των φτωχών της υπαίθρου, ελλήνων και ξένων, για τη δημοκρατία, την ειρήνη, την ανάπτυξη και την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Αυτό σημαίνει σύγκρουση πρώτα και κύρια με το ψευτοΚΚΕ, το ΣΥΝ και τους εθνικοφασίστες της Ν.Δ.

Αν ένα τέτοιο κίνημα ξεσπάσει στην υπαίθρο, δε θα υπάρχει γι' αυτό καμιά αστική μεγαλοεπιμερίδα και κανένα κανάλι να το υποστηρίξει και να του αφιερώσει τόνους θαυμασμού. Αυτό θα εμφανιστεί σαν πανούκλα και σαν προβοκάτσια στο έθνος.

Διαδήλωση ενάντια στο ΡΚΚ στο Λαύριο

Θυμούνται οι αναγνώστες μας την παρέμβαση που έγινε στο Πολυτεχνείο από αριστερούς δημοκράτες ενάντια στο ΡΚΚ και στην οποία συμμετείχε πρωτοπόρα η ΟΑΚΚΕ, με την καταγγελία αυτού του φασιστικού τραμπούκικου κόμματος για τις σφαγές τούρκων δημοκρατών και την εκδίωξή του από το Πολυτεχνείο. Σε συνέχεια αυτής της πρωτοβουλίας η *Επιτροπή Αλληλεγγύης στον Τουρκικό και Κούρδικο Λαό* διοργάνωσε συγκέντρωση συμπαραστάσης στην πόλη του Λαυρίου, όπου βρίσκονται τα γραφεία των αριστερών τουρκικών οργανώσεων, αλλά και του ΡΚΚ. Σκοπός της συγκέντρωσης ήταν να ενημερώσει το λαό του Λαυρίου για το χαρακτήρα αυτού του κόμματος και να δηλώσει τη συμπαραστάση της στους τούρκους δημοκράτες, που την προηγούμενη μέρα επανέκτησαν τα γραφεία τους ύστερα από τη βίαιη εκδίωξή τους από αυτά από το ΡΚΚ. Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχε και η ΟΑΚΚΕ.

Όπως είχαμε γράψει και στην προηγούμενη εφημερίδα, την *Επιτροπή* απαρτίζουν οργανώσεις που διατηρούν τους δεσμούς τους με τη γραμμή του ψευτοΚΚΕ, ωστόσο στη δεδομένη στιγμή πήραν μια πραγματικά αριστερή δημοκρατική πρωτοβουλία και ήρθαν σε ρήξη με το σοσιαλφασιστικό μπλοκ καταγγέλλοντας ένα πρωτοπόρο ενεργό του απόσπασμα στην προβοκατόρικη αντιτουρκική πολιτική, το ΡΚΚ. Στο Λαύριο η *Επιτροπή* εμφανίστηκε με πανό «*Όχι στη χούντα της Τουρκίας*», το οποίο φώναζε και σε σύνθημα. Η ΟΑΚΚΕ διαχωρίστηκε από αυτό το πανό, αφού το σύνθημα αυτό εκφράζει ακριβώς την αντιτουρκική πλατφόρμα των ελλήνων σοσιαλφασιστών, υποστηρικτών του ΡΚΚ, αλλά και του ίδιου του ΡΚΚ, και διατήρησε την αυτονομία της. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στο συγκρότημα των γραφείων των αριστερών τουρκικών οργανώσεων, όπου βρίσκονται και τα γραφεία του ΡΚΚ. Εκεί φωνάχτηκαν τα συνθήματα «*Έλληνες, Τούρκοι, Κούρδοι εργατές ενωμένοι*», «*Όχι στο μίσος των εθνικιστών, ζήτω η φιλία των λαών*» και διαβάστηκε το κείμενο της προκήρυξης-καταγγελίας ενάντια στις σφαγές του ΡΚΚ, που μοιράστηκε στο Πολυτεχνείο. Ύστερα ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης με επίμονη καταγγελία του ΡΚΚ, μοίρασμα της προκήρυξης και αφισοκόλληση.

Οι σοσιαλφασίστες του ΡΚΚ έδειξαν την αδυναμία τους και την απομόνωσή τους, καθώς δεν μπόρεσαν να χτυπήσουν βίαια αυτή τη συγκέντρωση.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

- Είπε ο συνεντευξιζόμενος μεταξύ άλλων: ⇒ *Το Μάαστριχ είναι η μεγαλύτερη απειλή για την Ευρώπη.*
- ⇒ *Η σύγχρονη Ελλάδα είναι κληρονόμος της αρχαιότητας.*
- ⇒ *Η Ελλάδα βρίσκεται στην καλύτερη θέση να εκμηδύνει τον κίνδυνο να κατακλυσθεί από την πλημμυρίδα των εχθρών της.*
- ⇒ *Η Σερβία κρίθηκε με πολύ αυστηρό τρόπο από την Ευρώπη, επειδή αρνείτο να υποταγεί στα σχέδια των Αμερικανών.*
- ⇒ *Η ορθοδοξία έπαιξε ένα πολύ μεγάλο ρόλο στην απελευθέρωση της Ελλάδος. Χωρίς αυτήν, η Ελλάδα δεν επρόκειτο να επιβιώσει - ούτε η γλώσσα, ούτε το έδαφος, ούτε η θρησκεία.*
- ⇒ *Μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα αποτελεί ο μουσουλμανικός κίνδυνος. Συνδυαζόμενο με το πρόβλημα της μετανάστευσης, συνιστά ένα μόνιμο κίνδυνο ξένης εισβολής.*
- ⇒ *Η Ελλάδα έχει απόλυτο δικίωμα να αρνείται στη γειτονική χώρα το όνομα "Μακεδονία". Διότι οι Μακεδόνες, ο Φίλιππος και ο Αλέξανδρος -ο ρόλος που διαδραμάτισαν- αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ελληνικού πολιτισμικού χώρου.*
- ⇒ *Η Ελλάδα μετέφερε διαμέσου των αιώνων την παράδοση της αρχαίας Μακεδονίας.*

- Σχολιάζοντας αυτές τις απόψεις ο Τάκης Μίχας, ο δημοσιογράφος που πήρε τη συνέντευξη, γράφει με ειλικρίνεια ότι μέχρι εκείνη τη στιγμή πίστευε ότι αυτό το σύμπλεγμα αντιλήψεων αποτελούσε άλλη μια νεοελληνική γραφικότητα.
- * Φαίνεται όμως πως τρόμαξες Τάκη, όταν συνειδητοποιήσες ότι όλα τα ανωτέρω -που αποτελούν τον κυρίαρχο πολιτικό λόγο στην Ελλάδα- τα υποστήριζε και ο άνθρωπος που βρισκόταν απέναντί σου: Ο νεοφασίστας γάλλος πολιτικός Ζαν Μαρί Λεπέν.

⇒ Επτακόσιοι (700) «*διακεκριμένοι πολίτες*» - διάβαζε: επώνυμοι τουρκοφάγοι- διαρρηγνύουν τα ιμάτια τους επειδή, σύμφωνα με τη διακήρυξή τους, *ο ελληνικός λαός παραμένει απληροφόρητος και αποπροσανατολισμένος.* Και κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, *διότι δεν έχει δικαίωμα μία γενιά, η δική μας, να παραχωρήσει αυτό που δημιούργησε ολόκληρη η ελληνική ιστορία, το Αρχιπέλαγος που δημιούργησε τόσους ελληνικούς πολιτισμούς.*

* Το φοβερό είναι ότι οι περισσότεροι από αυτούς που υπογράφουν κρατούν ως πανεπιστημιακοί την ανώτατη παιδεία και, ως άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, την παραπαιδεία στα χέρια τους.

* Χρόνια πληρώνονται για να μας "ενημερώνουν". Αυτή είναι η δουλειά τους. Δηλαδή να λένε ψέματα, να καλλιεργούν τον εθνικισμό και να προετοιμάζουν τον πόλεμο.

* Και αφού τέλειωσαν την "ενημέρωσή", είπαν να ρίξουν και ... μια "πληροφόρηση".

⇒ Μια άλλη παρακρατική παρέα τουρκοφάγων, με το όνομα «*Ομάδα Πρωτοβουλίας για το Πανεπιστήμιο Κύπρου*», ξεκίνησε αγώνα για τη δημιουργία ενός κυπριακού πανεπιστημίου, το οποίο θα καλλιεργεί μέσα από την επιστημονική έρευνα, την πολιτιστική παράδοση του λαού και την ορθόδοξη θρησκευτική του πίστη.

* Τώρα, πώς η επιστημονική έρευνα μπορεί να "καλλιεργήσει" τη θρησκευτική πίστη, αυτό μόνο οι νεοέλληνες "επιστήμονες" το γνωρίζουν.

⇒ Έκανε γκάλοπ το *Έθνος* της *Ελευθεροτυπίας*, για να βγάλει τους 3 πιο χαρακτηριστικούς εκπρόσωπους της νεοελληνικής διάνοξης. Αποτελέσματα:

- πρώτος ο Κώστας Ζουράρις (ίσως επειδή δήλωσε πως δεν πρέπει να σκέφτεται, γιατί όλα τα έχουν πει οι αρχαίοι υμών πρόγονοι)
- δεύτερος ο Γιώργος Βέλτσος (μια και κατάφερε να μιλάει για ώρες χωρίς να τον καταλαβαίνει κανένας)
- τρίτος ο Αντώνης Σαμαράκης (ο οποίος, ως γνωστόν, έγινε διανοούμενος κατά "λάθος").
- * Κοντολογίς, κουλτούρα... να φύγουμε.

⇒ Γνωρίζαμε ότι το ελληνικό κράτος έχει τοποθετήσει τη σύζυγο του προέδρου του *Συνασπισμού* Φωτεινή Κωνσταντοπούλου διευθύντρια του ιστορικού αρχείου του υπουργείου Εξωτερικών.

⇒ Γνωρίζαμε επίσης ότι το ελληνικό κράτος καθυστερεί να παραδώσει τα αρχεία στους ερευνητές, είκοσι χρόνια περισσότερο από την ιμπεριαλιστική Μεγάλη Βρετανία (πενήντα και τριάντα χρόνια αντίστοιχα).

⇒ Εκείνο που δε γνωρίζαμε ήταν τι σκέφτηκε το σατανικό μυαλό της κας Κωνσταντοπούλου για να εμποδίσει έναν τίμιο ερευνητή να αποκαλύψει την

ιστορική αλήθεια.

⇒ Στο νέο λοιπόν πρόγραμμα μηχανογράφησης, χαρακτήρισε όλα τα έγγραφα με 6 (έξι) διαφορετικά επίπεδα βαθμού ασφαλείας. Ο ερευνητής βλέπει μόνο τα έγγραφα του 6^{ου} επιπέδου. Για να ανέβει κάποιο επίπεδο, ανάλογα με το βαθμό της εθνικοφροσύνης του, παίρνει κάποιο κωδικό που του επιτρέπει την επιπλέον πρόσβαση. Το επίπεδο 6 μπορεί να το δει μόνο η σύζυγος του προέδρου του *Συνασπισμού*.

* Λογικό φαίνεται. Ποιος μπορεί να είναι περισσότερο εθνικόφρων σ' αυτή τη χώρα από την Κυρία; (εντάξει, εξαιρείται ο σύζυγος).

⇒ Μια και ήρθε ο λόγος στο σύζυγο, ακούστε και τη δήλωση που έκανε ο κος Κωνσταντόπουλος: «*Κοινωνικές εκρήξεις και εκκρεμότητες στην εξωτερική πολιτική τροφοδοτούνται διαρκώς από την κυβερνητική πολιτική και διαμορφώνουν ένα πολιτικό μείγμα με αρνητική και επικίνδυνη δυναμική*».

* Μια "επικίνδυνη δυναμική" για την κανονική λειτουργία και την αναπαραγωγή του υπάρχοντος πολιτικού και κοινωνικού συστήματος, να συμπληρώσουμε.

* Θέλετε «*καλή δουλειά και καθαρά χέρια*»; ο Συνασπισμός έχει και ιδέες και λύσεις. Υπουργικούς θώκους δεν έχει ακόμα.

⇒ Το *Μέτωπο της Λογικής*, είναι μια τέτοια ιδέα. Αποκτά κάποια επικίνδυνη δυναμική το αντιεθνικιστικό ρεύμα στη χώρα; Βάζεις το *Συνασπισμό* να μαζέψει ορισμένους επώνυμους που το παίζουν αντιεθνικιστές και φτιάχνεις μια οργάνωση μαϊμού. Κάτι δηλαδή αντίστοιχο με ό,τι κάνουν οι εργοδότες στις επιχειρήσεις τους: ένα «*εργατικό*» σωματείο με μέλη τους διευθυντές και τους προϊσταμένους.

* Είναι αλήθεια πως γελάσαμε όταν διαβάσαμε στον Τύπο κάποια από τα ονόματα της συντονιστικής επιτροπής του *Μετώπου της Λογικής* (μόνο για το Φίλιππο Ηλιού λυπηθήκαμε).

* Γιατί όμως, ρε παιδιά, το βγάλατε *Μέτωπο της Λογικής*; Θα ήταν σωστότερο (και πιο chic) να το ονομάζατε *Μέτωπο της Λογικής και της Σύνεσης*.

* Εξάλλου, και η πρώτη εκδήλωσή σας είναι εξαιρετικά συνετή: θα πάτε όλοι μαζί στο... σινεμά. ⇒ Μεγάλη ωστόσο «*φιλομειονοτική*» δραστηριότητα επιδεικνύει τελευταία και το *Δίκτυο*. Φαίνεται πως πήρε εργολαβία τη «*μειονότητα*».

* Μη ρωτήσετε «*ποια μειονότητα*». Γιατί θα σας απαντήσουν πως «*μία είναι η μειονότητα*». Δηλαδή αυτή που αναγνωρίζει το ελληνικό κράτος, η μουσουλμανική.

* Και μην πουν τα μέλη του *Δικτύου* πως είμαστε άδικοι και κακοί. Το κείμενό τους στην *Εποχή* για τη «*Μειονότητα της Δυτικής Θράκης*» είναι απόλυτα εναρμονισμένο με τη νέα γραμμή του υπουργείου Εξωτερικών. Άρνηση του τουρκικού εθνικού χαρακτήρα της και σαλαμοποίηση σε τρία φοκλοκροικά κομμάτια: το πομάκι (ή ντόπιο θρακικό), το αθιγγανικό, και -αναγκαστικά- και το τουρκόφωνο ή τουρκογενές.

* Φίλοι του δικτύου, αν δεν το έχετε καταλάβει, παίζετε πολύ άσχημο παιχνίδι, μαζί με το δεσπότη, τον Εμφιετζόγλου, τον Κωνσταντόπουλο και τον Πάγκαλο. Και μάλιστα εσείς κάνετε την πιο βρώμικη δουλειά.

⇒ Και επειδή έγινε λόγος για τους Αθιγγανούς ή Τσιγγάνους ή Γύφτους ή Ρομ, και επειδή πολλοί προστάτες ενδιαφέρονται τελευταία για την ενσωμάτωσή τους, στο όνομα του «*αντιρατσισμού*», πληροφορούμε τους καλοθελητές ότι το αίτημα-αιχμή του αντιεθνικιστικού-αντιρατσιστικού κινήματος στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι: η διδασκαλία της τσιγγάνικης γλώσσας στους Ρομ, μέσα στα πλαίσια της εννιάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

⇒ Το αφήσαμε για το τέλος. Τρίτη 3 Δεκεμβρίου, κανάλι ET-1, ώρα 23.00 και *Νυχτερινός επισκέπτης* ο ακαδημαϊκός Νικόλαος Μουτσόπουλος. Για όσους δε γνωρίζουν τον κύριο, έργο της ζωής του είναι εδώ και δεκαετίες να σκάβει τη γη, στο όνομα της αρχαιολογίας (χωρίς να είναι αρχαιολόγος), με κρατική επιδότηση και να εξαφανίζει τα τεκμήρια καθετί μη ελληνικού. "Ανοίξε λοιπόν το στόμα του και μίλησε για όλα. Από τους «*σκοπιανούς του Κολωνάκιου*» μέχρι τη «*βυζαντινή συνειδησή του*».

* Ως *νυχτερινός επισκέπτης* δεν πήγε όμως μόνο στην ET-1, αλλά και σε πολλούς αρχαιολογικούς τόπους για να καταστρέψει ή να εξαφανίσει τα «*βαρβαρικά*» αρχαιολογικά ευρήματα.

* Θυμάσαι Μουτσόπουλε; *Νυχτερινός επισκέπτης* ήσουν στο νησάκι Αχίλ των Πρεσπών, όταν με τη λάμπα θυέλλης στο χέρι πήγες κρυφά και έσβησες με το καλέμι την κυριλλική επιγραφή. *Νυχτερινός επισκέπτης* ήσουν και στο Σεστέβο της Καστοριάς, που σύλησες το νεκροταφείο της Γκράντισια.

Με αφορμή τα μπλόκα ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΣΜΟ

Ο αποκλεισμός των οδικών δικτύων της χώρας από τους αγρότες έβαλε ξανά στην επικαιρότητα ένα σοβαρό ζήτημα: Το ζήτημα των μορφών πάλης του λαϊκού διεκδικητικού κινήματος.

Από γενική άποψη το λαϊκό κίνημα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί κάθε μορφή πάλης προκειμένου να πετύχει τους στόχους του. Όμως υπάρχουν μερικές αρχές που πρέπει να εφαρμοστούν και μια κυρίαρχη αντίληψη που επέβαλε για χρόνια ολόκληρα ο σοσιαλφασισμός στο κίνημα που πρέπει να τσακιστεί. Η κυρίαρχη αυτή αντίληψη είναι ο πραξικοπηματισμός.

Οι βασικές αρχές στον καθορισμό των μορφών πάλης απορρέουν από την αντίληψη για το χαρακτήρα του διεκδικητικού κινήματος. Και εδώ βρίσκεται η βαθιά σύγκρουση με τον πραξικοπηματισμό.

Για το επαναστατικό συνδικαλιστικό κίνημα οι διεκδικήσεις υπηρετούν μια βασική αρχή, **την ενότητα όλου του εργαζόμενου λαού και την άνοδο της πολιτικής συνείδησης των μαζών.**

Κάθε επιμέρους διεκδικήση τμημάτων των καταπιεσμένων τάξεων και στρωμάτων δεν μπορεί παρά να έρχεται σ' απευθείας σύγκρουση με το κράτος και τις κυρίαρχες τάξεις δυνάμεις, στη σημερινή εποχή.

Αυτό προϋποθέτει, για να υπάρχει η δυνατότητα της νίκης, την ολόπλευρη υποστήριξη κάθε επιμέρους αγώνα από το σύνολο του εργαζόμενου λαού για τη διαμόρφωση των πιο ευνοϊκών συσχετισμών.

Αυτό σημαίνει πως τόσο ο καθορισμός των αιτημάτων όσο και οι κάθε φορά μορφές πάλης πρέπει πάντα να υπηρετούν την πιο πλατιά ενότητα του λαού. Σ' αυτό το σημείο βρίσκεται ακριβώς μια από τις παλιές συγκρούσεις στην πάλη των γραμμών ανάμεσα στον επαναστατικό συνδικαλισμό και το ρεφορμισμό.

Για τον επαναστατικό συνδικαλισμό, μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού το βασικό δεν είναι η καλύτερη των συνθηκών ζωής των μαζών μέσα από συνεχείς μεταρρυθμίσεις, ακριβώς γιατί κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει στο καθεστώς της πολιτικής εξουσίας της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού. Το βασικό είναι η ανατροπή αυτής της εξουσίας μέσα από την προλεταριακή επανάσταση. Αυτό ακριβώς υπηρετεί κάθε επιμέρους διεκδικητικός αγώνας, όταν έρχεται να ανεβάσει συνολικά την πολιτική συνείδηση όλων των καταπιεσμένων τάξεων και στρωμάτων.

Σε αντίθεση μ' αυτή την αντίληψη, ο ρεφορμισμός προβάλλει τις επιμέρους διεκδικήσεις για επιμέρους μεταρρυθμίσεις, χτυπώντας τη γενική πολιτική άνοδο στις συνειδήσεις των μαζών και προβάλλοντας τη **συντεχνία**. Πάνω σ' αυτή την αντίληψη πάτησε ο σοσιαλφασισμός, αναπτύσσοντας όσο κανείς άλλος τον πραξικοπηματισμό.

Ο σοσιαλφασισμός χρησιμοποιεί τη συντεχνία με δύο βασικούς στόχους: α) Τη διάσπαση του λαού με κύρια χτυπήματα στην εργατική τάξη και ιδιαίτερα στον πιο επαναστατικό της πυρήνα, το βιομηχανικό

κό προλεταριάτο, και β) σα μέσο πίεσης για να δυναμώσει τις θέσεις του μέσα στην αστική τάξη.

Ο σοσιαλφασισμός πρόβαλε την υπεροχή της συντεχνίας και τη μιάτων εργαζομένων-ειδικών σε θέσεις κλειδιά μέσα στο κράτος απέναντι στο "καθυστερημένο" βιομηχανικό προλεταριάτο, καθώς και την υπεροχή της πλούσιας και μεσαιάς αγροτιάς στην ύπαιθρο απέναντι στο φτωχό αγρότη και τον εργάτη γης. Έκφρασε κοινωνικά αυτά τα στρώματα, βάθυσε το μίσος τους απέναντι στην εργατική τάξη, τη φτωχολογία των πόλεων και τη φτώχη αγροτιάς και άρπαξε σαν πολιτικό ρεύμα τη συνδικαλιστική τους ηγεσία.

Η σοσιαλφασιστική ιδεολογική υπεροχή απέναντι στην "καθυστερημένη" φτωχολογία της πόλης και του χωριού έστρεψε τμήματα αυτών των στρωμάτων, ιδιαίτερα κάτω από την καθοδήγηση του ψευτοΚΚΕ, στον άκρατο πραξικοπηματισμό. Όλες οι κινητοποιήσεις, οι "μορφές πάλης" του σοσιαλφασισμού τα τελευταία χρόνια στηρίζαν και ανέπτυσαν ακόμα παραπέρα αυτή την αντίληψη, διασπώντας το λαό και βαθαιίνοντας στρατηγικά τα ρήγματα των επαναστατικών τάξεων και στρωμάτων.

Το κλείσιμο των δρόμων είναι ότι πιο ακραίο και αντιδραστικό σ' αυτή την πραχτική.

Ανεξάρτητα από το δίκαιο ή το άδικο των αιτημάτων, μια τέτοια μορφή κινητοποίησης φέρνει την πιο βαθιά σύγκρουση μέσα στο λαό. Γιατί ένα κομμάτι του λαού -αν υποθέσουμε πως συμμετέχει η φτώχη και μεσαία αγροτιά στα μπλόκα- χρησιμοποιεί σαν όμηρο τον υπόλοιπο λαό για να κερδίσει συντεχνιακά αιτήματα.

Και μάλιστα χωρίς το ίδιο να χάνει τίποτα. Χωρίς να κάνει απεργία, χωρίς να χάνει ούτε ένα μεροκάματο. Δεν είναι τυχαίο δηλαδή πως οι κινητοποιήσεις γίνονται σε μια περίοδο που έχουν τελειώσει οι αγροτικές δουλειές, που τα τρακτέρ αντί να κάθονται στις αυλές των σπιτιών κάθονται στην εθνική οδό και δεν απειλείται σε τίποτα η πώληση των προϊόντων τους ή οι ανάγκες της παραγωγής. Δεν είναι τυχαίο επίσης πως δεν υπάρχει ούτε ένα αίτημα για τον υπόλοιπο λαό, που χωρίς καμιά προηγούμενη ενημέρωση, χωρίς καμιά διάθεση κινήματος καλείται να υποστεί τον αποκλεισμό και το οικονομικό του χτύπημα.

Δεν μπορεί παρά μια τέτοια κινητοποίηση να στηρίζεται πάνω στο μίσος και στην ταξική υπεροχή της πλούσιας αγροτιάς πάνω στον εργαζόμενο λαό, αλλά ταυτόχρονα να γεννάει την πιο βαθιά διάσπαση ανάμεσα στον εργαζόμενο λαό και συνολικά την αγροτιά, ακριβώς επειδή ο κυρίαρχος σοσιαλφασισμός δίνει στην πλούσια αγροτιά την "αριστερή" κάλυψη του αγροτικού κινήματος.

Η ίδια ακριβώς λογική υπάρχει όταν μέσω της απεργίας των κρατικών υπαλλήλων των αστικών συγκοινωνιών και των ταξιτζήδων διατάσσει ο σοσιαλφασισμός σε αναγκαστική απλήρωτη αργία το βιομηχανικό προλεταριάτο, όταν η

συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΕΗ κλείνει τους διακόπτες εκβιάζοντας έναν ολόκληρο λαό με το σκοτάδι κ.λπ.

Στην πραγματικότητα μέσα από τον πραξικοπηματισμό ο σοσιαλφασισμός έχει κατασκευοφαντήσει κάθε μορφή αγωνιστικής κινητοποίησης, είτε είναι απεργία είτε διαδήλωση είτε οτιδήποτε άλλο.

Οι μορφές της πάλης δεν αντιστοιχούν σε ένα πραγματικό λαϊκό διεκδικητικό κίνημα. Αντιστοιχούν σε κινητοποιήσεις τμημάτων της αστικής τάξης που στόχο έχουν να δυναμώσουν τις θέσεις των ρωσόδουλων δυνάμεων μέσα στο μπλοκ των κυρίαρχων δυνάμεων. Γι' αυτό ποτέ κανένας αγώνας που δόθηκε κάτω από την καθοδήγηση του σοσιαλφασισμού δεν κέρδισε τίποτα για τις εργαζόμενες μάζες. Αντίθετα, βάθυσε τη διάσπαση και μεγάλωσε τα εμπόδια για την ανάπτυξη ενός πραγματικού απεργιακού κινήματος και των πραγματικών διεκδικητικών αγώνων. Κανένας αγώνας σήμερα δεν μπορεί να είναι νικηφόρος για τον εργαζόμενο λαό, αν δεν έρθει σε σύγκρουση μ' αυτόν τον πραξικοπηματισμό, αναπτύσσοντας με τον πιο πλατύ τρόπο την εργατική δημοκρατία μέσα στις γραμμές του, αν δεν εντάσσει τα αιτήματά του και τις διεκδικήσεις του στα συνολικότερα αιτήματα όλων των καταπιεσμένων, αν δεν ενώνεται και δεν εκφράζει την τεράστια πλειοψηφία του λαού.

Όλη αυτή την περίοδο ο αναγκαίος όρος για την ανάπτυξη αληθινών εργατικών κινήματων είναι η αποφασιστική καταγγελία αυτών των αντιδραστικών σοσιαλφασιστικών κινήματων τύπου Θεσσαλίας.

Μέσα από μια τέτοια αντίληψη, η απεργία και η διαδήλωση, ο κάθε αγώνας θα βρει ξανά το πραγματικό του νόημα και ο λαός την ενότητά του.

Ούτε μια δραχμή στο Άγιο Όρος

Μετά το εξοπλιστικό πρόγραμμα μαμούθ και τις αυξήσεις στους μισθούς των στρατιωτικών που θα φτάσουν το 1 τρις μόνο για τα επόμενα δύο χρόνια, τώρα καλούμαστε να πληρώσουμε και το παπαδαριό.

Σε ενημέρωση που έκανε στη Βουλή ο υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας Χ. Πάχτας σε ερώτηση του Δραγασάκη από το Συνασπισμό, ανέφερε ότι μόνο για τα επόμενα 3 χρόνια έχει εγκριθεί πρόγραμμα 8,5 δις για τις μονές της χερσονήσου του Άθω, ενώ βρίσκεται στα σκαριά μελέτη για ένα δεκαετές πρόγραμμα ύψους 50 δις!! Ενώ την ίδια στιγμή η χρηματοδότηση από την Ε.Ε. είναι στο ύψος πολλών δις.

Και όλα αυτά βέβαια για την ανάδειξη και "αξιοποίηση" της "βαριάς κληρονομιάς" του Αγίου Όρους, όπως υπερήφανα δήλωσε ο κ. Πάχτας!!

Η ερώτηση που έκανε ο κνίτης Δραγασάκης βεβαίως δεν είχε να κάνει με την κριτική και αμφισβήτηση αυτών των παροχών στο παπαδαριό. Αλλά κέντριζε την **πολιτική διάσταση που προκύπτει από τον παράνομο διορισμό του Στ. Ψυχάρη ως διοικητή του Αγ. Όρους αφού τίθεται θέμα διαχείρισης του δημοσίου χρήματος**. Και βέβαια τάχθηκε **«υπέρ της χρηματοδότησης του Αγίου όρους, αλλά με όρους διαφάνειας...»** (Ελευθεροτυπία, 27/11).

Όλο το ζήτημα δηλαδή ήταν να δημιουργηθεί άλλη μια φορά θόρυβος γύρω από το όνομα του Ψυχάρη, χωρίς βέβαια λόγο και ουσία. Γιατί, όπως είχαμε γράψει σε άρθρο στη Νέα Ανατολή, ο διορισμός του Ψυχάρη είναι περισσότερο τυπικός παρά ουσιαστικός, αφού εκτός όλων των άλλων -ιδιαίτερα σε ζητήματα οικονομικής διαχείρισης- δεν έχει καμία εξου-

σία. Ο κνίτης Δραγασάκης λοιπόν, αφού ξόρκισε τον κακό δαίμονα Ψυχάρη, δηλαδή το Λαμπράκη, επανήλθε στον πνευματικό και ευσεβή κόσμο της Χερσονήσου του Άθω ζητώντας χρηματοδότηση με όρους διαφάνειας.

Μόνο που δε μας λέει από ποιους κινδυνεύει η διαφάνεια. Όχι βέβαια από τους "ευσεβείς" μοναχούς. Ο ψευτοάθεος Δραγασάκης, που πριν από 10 χρόνια θα υποστήριζε το βίαιο γκρέμισμα εκκλησιών και τη στέρηση της θρησκευτικής ελευθερίας των λαών του ανατολικού μπλοκ, τώρα παριστάνει τον ευσεβή και θεοσεβούμενο προστάτη των μοναχών της Χερσονήσου του Άθω, που είναι και πιο "προοδευτικοί και αριστεροί", με πιο βαθιά πνευματική αναζήτηση και στοχασμούς απ' ό,τι οι "συνάδελφοι" του Πατριαρχείου, που από παράδοση είναι πιο "δεξιοί" και εθνικιστές.

Έτσι, για να μην ξεχνιέται μέσα σ' όλο αυτό το θέατρο και την κάπνα του λιβανιού η πολιτική στάχτη.

Αυτά τα δις έχουν καθαρά πρακτική σημασία· δεν είναι ούτε για το σοβάντισμα και τον καλλωπισμό των μοναστηριών ούτε για να φτιαχτούν δρόμοι που θα πηγαίνουν τους πιστούς πιο εύκολα στην κορυφή του ουρανού.

Τα λεφτά αυτά είναι για τη μόστρα και την καλλιέργεια της ακτινοβολίας και της υπεροχής της Χερσονήσου σαν πνευματικού χώρου και έκφραση της ιδεολογίας του "ορθόδοξου" τόξου.

Γι' αυτό επιχειρείται να απαγορευτεί με οποιοδήποτε τρόπο η επέμβαση οποιουδήποτε ξένου προς αυτό το σκοπό, έτσι ώστε οι παπάδες να αφεθούν απεριόριστοι στη δουλειά τους.

Ομολογία για τα 12 μίλια

Την Τετάρτη 27 του Νοέμβρη η ΕΤΙ παρουσίασε την τακτική εκπομπή της Παναγιωταρέα "Η συνέντευξη". Καλεσμένοι της ήταν από το ΠΑΣΟΚ ο πρώην υφυπουργός Εξωτερικών Γιάννης Καψής, από τη ΝΔ ο εκπρόσωπός της Προκόπης Παυλόπουλος, από το ΣΥΝ ο ρωσόδουλος και τουρκοφάγος Αλαβάνος και ο καθηγητής των διεθνών σχέσεων και γενικός γραμματέας του ΕΛΙΑΜΕΠ Κουλουμπής. Θέμα της εκπομπής τα ελληνοτουρκικά.

Κάποια στιγμή η συζήτηση περιστράφηκε και στα 12 μίλια. Και τότε ήταν που σε ερώτηση του Παυλόπουλου γιατί η κυβέρνηση δεν έκανε την επέκταση των χωρικών υδάτων έσκασε η βόμβα από την απάντηση του Καψή.

Συγκεκριμένα αποκάλυψε ότι, όταν ακόμη ζούσε ο Παπανδρέου, είχε γίνει στο υπουργείο Εξωτερικών όλη η απαραίτητη προεργασία γι' αυτό. Το ζήτημα όμως είχε σκοντάψει σε κάτι που στον

πολύ κόσμο ήταν άγνωστο, αλλά η ΟΑΚΚΕ έγκαιρα είχε διαβλέψει: Στο αγκυροβόλιο του ρώσικου στόλου έξω από τα Κύθηρα. Ο Καψής είπε λοιπόν με χαρακτηριστική άνεση ότι, αν η Ελλάδα επέκτεινε τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια, το ρώσικο αγκυροβόλιο θα έβγαине παράνομο, αφού θα βρισκόταν μέσα στα χωρικά ύδατα της Ελλάδας.

Και πώς πρότεινε ο Παπανδρέου, λέτε, να λυθεί αυτό το "πρόβλημα"; Μα είναι απλό: **Θα τους δίνανε ναυτική βάση στα Κύθηρα**, αποκάλυψε ο Καψής! Ήταν όλα έτοιμα, είπε, αλλά «δεν προλάβαμε», υπονοώντας προφανώς το θάνατο του Παπανδρέου.

Να, λοιπόν, τα 12 μίλια των ρωσόδουλων και των σοβινιστών συνδοιόρων τους! Απαγορευτικά για όλους τους άλλους πλην της Ρωσίας. Και όχι μόνο για να περνάει τα πολεμικά της ελεύθερα, αλλά και για να χτίζει βάσεις σε χώρα του ΝΑΤΟ!

Χαρακτηριστικό της εγκληματικής αποδοχής αυτής της "εθνικής γραμμής" είναι ότι, αν και στο τραπέζι βρίσκονταν εκπρόσωποι των μεγαλύτερων κομμάτων, κανένας δεν αντέδρασε αρνητικά. Και ποιος να αντιδράσει άλλωστε; Ο ρώσος Αλαβάνος ή ο Παυλόπουλος, που ήταν δικηγόρος του Κόκκαλη σε κρίσιμες υποθέσεις; Ή μήπως ο Κουλουμπής του ΕΛΙΑΜΕΠ, αφού έχουν επανειλημμένα δει το φως της δημοσιότητας άρθρα επιφανών στελεχών αυτού του ιδρύματος (Βαλνιάκης, Βερέμης) με τα οποία καλείται η ελληνική πολιτική ηγεσία να δώσει γην και ύδωρ στους Ρώσους παραχωρώντας τους "λιμενικές διευκολύνσεις" σε όλα τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου;

Η αστική τάξη της χώρας φαίνεται έτοιμη, μπροστά στον "τουρκικό κίνδυνο", να παραδοθεί στις ορέξεις της Ρωσίας. Ο λαός όμως δεν είναι καθόλου έτοιμος για κάτι τέτοιο...

